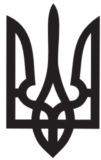
СУБОТА, 15 ГРУДНЯ 2007 РОКУ ■ №№ 236-237 (4236-4237)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Хвилина мовчання

Керівники держави вшанували подвиг учасників ліквідації аварії на ЧАЕС

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (Прес-служба Президента України).

Учора у країні відзначили День вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Нагадаємо, саме 14 грудня було завершено будівництво саркофага над зруйнованим четвертим енергоблоком ЧАЕС. В урочистих заходах, приурочених до цього дня, взяли участь керівники держави. Так, Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк, Президент Віктор Ющенко та Прем'єр-міністр Віктор Янукович учора поклали квіти до пам'ятного знака «Воїнам Чорнобиля» та Меморіального кургану «Героям Чорнобиля» і вшанували подвиг ліквідаторів хвилиною мовчання.

■ НОВИНИ

Хірурга, який проходить у справі «чорних трансплантологів», залишили за ґратами

Апеляційний суд Донецької області скасував постанову Ворошиловського районного суду обласного центру, який звільнив з-під варти хірурга Міхаеля Зіса. Цю людину ізраїльська поліція звинувачує у причетності до так званої справи «чорних трансплантологів». Хірург, який має паспорти громадянина Молдови та Ізраїлю, був заарештований у Донецьку у жовтні цього року після того, як донецькі правоохоронці отримали інформацію про міжнародний розшук Зіса.

(Закінчення на 5-й стор.).

Ціни перед новорічними святами галопують

На тернопільських ринках ціни на продукти, що останнім часом і так непомірно зросли, в ці передсвяткові дні буквально галопують. Подорожчало м'ясо, особливо телятина. По 20 гривень треба віддати за літр сметани чи кілограм м'якого сиру. Яйця стають золотими. Не встигають міняти цінники на хліб. На очах дорожчають фрукти, овочі, солодощі. В усьому світі перед Новорічними і Різдвяними святами ціни на продукти й промислові товари знижують, щоб навіть найбідніші люди могли дозволити собі маленькі радощі. У нас — все навпаки, **передає наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Прем'єра обиратимуть у вівторок

Ранкове засідання 14 грудня

Черговий, уже четвертий день «прем'єріади», хоч і не поставив крапку в цьому процесі, але завершився досягненням консенсусу. Після чисельних погоджувальних рад і перерв депутати проголосували за формування порядку денного на вівторок, 18 грудня — першим питанням буде призначення Прем'єр-міністра, потім —голосування за звільнення попереднього складу уряду, формування нового Кабміну, складання повноважень народних обранців, котрі підуть працювати в уряд, обрання заступників Голови Верховної Ради, керівництва і персонального складу парламентських комітетів, спеціальної контрольної комісії Верховної Ради з питань приватизації. За такий порядок денний проголосували 274 парламентарії. Не брали участь у голосуванні лише представники Партії регіонів.

Обрання нового прем'єра відбуватиметься у сесійній залі не за допомогою електронної системи «Рада», а в такий спосіб: кожен народний депутат перебуватиме на своєму робочому місці, Голова Верховної Ради за алфавітом зачитуватиме прізвище кожного парламентарія, депутат вставатиме, підніматиме руку чи ні та оголошуватиме власне рішення. Результати голосування контролюватиме лічильна комісія, що у підсумку буде оформлено у відповідному протоколі. За зміну способу голосування за прем'єра віддали свої голоси 253 депутати, цього разу не голосували регіонали та литвинівці.

(Закінчення на 2-й стор.).

Американська віза подорожчає

Держдепартамент США оголосив про підвищення вартості американської візи більш як на 30 відсотків.

«Уже в 2004 році, коли розраховували розміри чинних на той момент візових зборів, плата в 100 доларів не покривала усіх витрат, — йдеться в заяві зовнішньополітичного відомства США. — А після того, як було введено обов'язкову дактилоскопію кожного бажаючого отримати в'їзну візу, витрати на обробку заявки значно зросли».

С 1 січня 2008 року розмір зборів для більшості країн світу і більшості категорій віз установлюється на рівні 131 долар. Ті, хто особисто подав заяву на візу до 31 грудня 2007 року, заплатять збори за старими розцінками — 100 доларів. Якщо іноземний громадянин подав запит на візу до 1 січня, але не з'явився при цьому особисто в консульство, йому доведеться доплатити 31 долар.

КОРОТКО

■ **Президент України Віктор Ющенко на декілька днів відбув до Швейцарії для планового медичного обстеження і динамічного контролю за реалізацією лікувальної програми з виведення діоксину з організму (Прес-служба Президента України).**

■ **В аеропорту Донецька здійснив спробу самогубства 22-річний міліціонер *(УНІАН)*.**

■ **Учора в Ялті завершилася всеукраїнська конференція щодо проблем боротьби з пташиним грипом, *повідомляє наш власкор Віктор ХОМЕНКО.***

■ **Завершилась ротація вертолітного загону ЗСУ у складі Місії ООН в Ліберії *(Укрінформ)*.**

■ **Зростання ВВП України в листопаді становило 6,9, у січні—листопаді — 7,2 відсотка *(Держкомстат)*.**

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ :

■ **Верховна Рада України затверджуватиме Прем'єр-міністра, обиратиме заступників глави парламенту та голів комітетів.**

■ **У Дипломатичній академії України відбудеться зустріч т. в. о. міністра закордонних справ України Володимира Огризка з послами іноземних держав в Україні за сумісництвом.**

■ **Відбудеться відкриття фотовиставки «Спортивні миттєвості-2007».**

■ **Пройде засідання Українського клубу на тему: «Рішення Київради про закриття муніципальних друкованих ЗМІ: плюси, мінуси, реальність реалізації».**

Більш як п'ятсот робітників ВАТ «Дніпропетровський металургійний завод ім. Петровського» вийшли на акцію протесту

Металурги обурені, що середній заробіток сталеварів становить півтори тисячі гривень, значна частина робітників одержує трохи більше тисячі. Керівництво заводу, в свою чергу, вважає, що повністю виконало колективну угоду і протягом року підвищило зарплату на чверть. Крім підвищення зарплати щонайменше ще на 20 відсотків уже з 1 грудня, учасники акції вимагають збереження об'єктів соцкультпобуту, а це — чотири гуртожитки, дитячий табір, база відпочинку, шість дитсадків і медсанчастина.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

■ ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Один з побитих хористів капели «Думка» Олег Боднарук лікується в Україні

Інший — Микола Цюра — продовжує гастролювати з колективом

Нині «Думка» в Португалії, до Києва повернеться тільки 22 грудня.

Разом з Боднаруком повернувся ще один тенор капели, який за день до інциденту з французькою поліцією упав на сцені й зламав собі ключицю. Для Боднарука гастролі закінчилися серйозним струсом мозку. Крім того, в артиста забій обох нирок і струс лівої нирки.

— Мені лише 30. Дякувати Богові, я швидко відновлююся, — розповідає Олег.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ ДО ДНЯ ПРАЦІВНИКІВ СУДУ

Суспільство покладає на вас надії…

З нагоди професійного свята — Дня працівників суду, з почуттям поваги щиро вітаю усіх працівників судів України

Історія підтверджує, що саме в руках суддів закон набирає реальної сили, стає засобом впливу не тільки на долі людей, а й іноді — всього суспільства і держави. Від мудрості та виваженості судових рішень багато в чому залежать політична і економічна стабільність в Україні, добробут наших співвітчизників.

Суспільство завжди покладає великі надії на людей, від яких залежать конституційні гарантії реалізації принципу верховенства права, реальний захист у правосудді конституційних прав і свобод людини. Нині, в епоху глобальних перетворень, у нашому суспільстві немає сфер діяльності, які не підпадали б під юрисдикцію суду.

Наші громадяни очікують концептуально вивіреної, зваженої вашим досвідом і суддівською мудрістю судової реформи, яка сприятиме справедливому правосуддю в Україні.

Впевнений, що ваша неупередженість, об'єктивність, толерантність, ділова принциповість поряд з лояльністю забезпечать спроможність судів на ефективне правосуддя, додержання законності, захисту суспільних та державних інтересів, недоторканності прав і свобод людини і громадянина.

Верховна Рада України і надалі законодавчо сприятиме поліпшенню забезпечення судової діяльності, утвердженню незалежності і недоторканності суддів усіх рівнів, створенню належних умов для здійснення правосуддя.

Нехай ваш високий професіоналізм, досвід та знання і надалі сприятимуть підвищенню рівня правової свідомості в нашому суспільстві.

Бажаю всім суддям, працівникам апарату судів та Державної судової адміністрації особистого щастя, міцного здоров'я, подальших успіхів у здійсненні судово-правової реформи в Україні, невичерпної енергії та подальших успіхів у вашій праці на благо нашої Батьківщини!

Голова Верховної Ради України
Арсеній ЯЦЕНЮК.

Шановні судді та працівники судів!

Вітаю вас із професійним святом — Днем працівників суду

Минулі 15 років стали своєрідною епохою становлення судової системи України в умовах розвитку держави і суспільства.

Нам є чим пишатися, є над чим працювати. Проте вже сьогодні не можна не визнати очевидного — прагнення суддів на високому професійному рівні виконувати поставлені перед ними Конституцією та законами України завдання щодо захисту прав та свобод людини і громадянина.

Соціальне призначення суду вимагає від суддів і працівників судів особливого сумління, принциповості, чесності, вірності закону, активної життєвої позиції. Стабільність та процвітання будь-якої країни безпосередньо залежить від юридичної виваженості рішень судів, які часто вирішують долю не тільки однієї людини, а й усього суспільства.

Впевнений, що завдяки вашому високому професіоналізмові, розуму та порядності ми пройдемо важкий і відповідальний шлях реформування та досягнемо спільної мети: підвищення ефективності судового захисту, зміцнення довіри до судової влади.

Тож нехай праця суддів та працівників судів буде в ім'я торжества Законності, Правди, Справедливості.

Бажаю вам нових успіхів у роботі, твердості й віри, невичерпної енергії, справжньої товариської підтримки, творчої наснаги та міцного здоров'я. Хай мир, добро та благополуччя завжди будуть у ваших родинах.

З повагою, голова Верховного Суду України
Василь ОНОПЕНКО.

Прем'єра обиратимуть у вівторок

■ ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 14 грудня

(Початок на 1-й стор.).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Зранку представники депутатів із Партії регіонів заблокували підходи до парламентської трибуни, і Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк зайшов до свого місця в Президії через сесійну залу. Зареєструвалося 268 народних депутатів — регіонали не захотіли реєструватися. А. Яценюк нагадав, що на порядку денному — обрання Прем'єр-міністра, і стаття 200 Регламенту Верховної Ради визначає п'ятиденний термін розгляду президентського подання на призначення прем'єром Юлії Тимошенко. За таких обставин, зауважив головуючий, останній день розгляду подання на призначення прем'єра випадає на неділю, 16 грудня. Але якщо не рахувати вихідні, то останній день можливого розгляду цього питання — вівторок, 18 грудня. Глава парламенту повідомив, що дві фракції — БЮТ і «НУ—НС» — продовжують наполягати на зміні способу голосування: не через електронну систему «Рада», а в інший спосіб.

А. Яценюк нагадав, що Регламент передбачає три способи відкритого голосування: через систему «Рада», підняттям рук або іменними бюлетенями. Він наголосив, що зміна способу голосування повинна відбуватися у рамках Регламенту, і це мають підтримати всі фракції, щоб не було підстав опісля звинувачувати у необ'єктивності результатів голосування. «Треба зробити прозорий підхід до зміни способу форми голосування», — наголосив Голова Верховної Ради.

Фракції, які не увійшли до парламентської коаліції, продовжували наполягати на формуванні персонального складу комітетів Верховної Ради, обранні керівництва парламентських комітетів та заступників Голови Верховної Ради, і лише тоді розглядати питання про призначення прем'єра. Однак Партія регіонів так і не надала своєї пропозиції щодо розподілу своїх однопартійців по парламентських комітетах.

Після перерви, оголошеної на вимогу фракцій КПУ та Партії регіонів, Арсеній Яценюк сповістив, що перемовини тривають, але вже досягнуто домовленості: ухвалили спільне рішення про зміну способу голосування — підняттям рук. Але, оскільки Партія регіонів висунула умову, що голосування за прем'єра може відбутися не раніше вівторка, головуючий запропонував проголосувати хоча б за одну постанову — про формування порядку денного на вівторок, 18 грудня.

О 14.15 депутати проголосували за продовження роботи пленарного засідання і Арсеній Яценюк оголосив, що хоча на перемовинах лідерів фракцій досягти консенсусу набагато важче, ніж на Генеральній Асамблеї ООН, до якої входять майже 200 країн, на погоджувальній раді нарешті прийнято одностайне рішення — і буквально за кілька хвилин депутати визначилися з порядком денним наступного пленарного засідання та способом обрання прем'єра.

Партія регіонів пояснила свою неучасть у голосуванні за зміну способу обрання прем'єра тим, що це є протестом проти звинувачень регіоналів у втручанні під час першого голосування за кандидатуру Ю. Тимошенко. «Ми вимагаємо, щоб спочатку вибачилися перед Партією регіонів за наклеп», — сказав в інтерв'ю «Голосу України» депутат Юрій Мірошниченко. Володимир Литвин пояснив позицію свого блоку так: вставання депутатів з місця та оголошення вголос свого волевиявлення нагадує надання показань на допиті. А лідер КПУ Петро Симоненко заявив: комуністи братимуть участь у голосуванні за всі рішення про розподіл парламентських комітетів і посад заступників Голови Верховної Ради, але за обрання прем'єра не голосуватимуть.

Парламентарії привітали із днем народження одного з лідерів блоку «Наша Україна — Народна Самооборона» Юрія Луценка.

Юліана ШЕВЧУК.

■ ДУМКИ З ПРИВОДУ

Володимир Мойсик («НУ—НС»):

— За рамки закону ані Президент, ані парламент не вийшли. Але й у фракції БЮТ, і в «НУ—НС» є прихильники широкої коаліції. І те, що відбувалося цього тижня в парламенті, це втілення сценарію зі створення такого об'єднання. Тимошенко обов'язково оберуть прем'єром. Бо, попри те, що Партія регіонів блокує трибуну, не дає працювати Голові Верховної Ради, у демократичної коаліції залишається 227 голосів.

Вадим Коротюк (БЮТ):

— Партія регіонів сьогодні не готова конструктивно працювати. Звісно, гроші в бюджеті ще залишилися і треба їх вигребти, вони щодня хапаються за владу. Все це, на жаль, принижує країну і її громадян. Водночас погіршується і життя людей, зростають ціни. Отже, треба швидше обирати прем'єра, який вирішуватиме проблеми і виведе країну на кращі рубежі. Звісно, главу уряду можна було обрати ще цього тижня, але Партія регіонів затягує час. Утім, переконаний, наступного тижня прем'єра оберуть, і країна швидко відчує прорив.

Світлана Шмельова (КПУ):

— Нині в парламенті багато бізнесменів. Від цього і всі суперечки. Більшість народних обранців думають не про людей, а про свій капітал. Кожен захищає свої інтереси. Дивно, що деякі можновладці не розуміють, що на керівних посадах потрібні політики, які здатні об'єднувати країну. Гадаю, наступного тижня Верховна Рада запрацює, набридло ходити кулуарами і нічого не робити. Президент ще раз подасть кандидатуру Тимошенко. Але я сумніваюся, що він хоче, щоб вона стала прем'єром. Те, що він її висуває, — це алогічно. Але якщо оберуть Тимошенко, це буде крах. Що зміниться від того, що більшість, яка рветься до влади, з перевагою в два голоси стоїть на інших позиціях? Це призведе до боротьби і розділу країни. Якщо Тимошенко оберуть, комуністи, звісно, підтримуватимуть раціональні розумні урядові ініціативи.

Валерій Баранов (Блок Литвина):

— Проблема в середині демократичної коаліції. Через це і блокування. Найголовніша проблема — немає в державі лідера, влада не формується за принципом професіоналізму — від цього і криза управління, система партійних виборів зруйнувала навіть кращі здобутки. Не можна обирати керівників за принципом: у кого красивий чубчик. Я дуже хотів, щоб із того, що обіцяє Юлія Володимирівна, було щось виконано. Але я розумію, що нічого з цього не вийде.

Ірина Горіна (Партія регіонів):

— У вівторок ситуація стабілізується. Народні депутати обов'язково голосуватимуть. Ці інсинуації із системою «Рада» — смішні. Безперечно, це не секретна інформація, що 10—12 народних депутатів з «НУ—НС» дуже критично ставляться до кандидатури Тимошенко на посаду прем'єра. Це також проблема. Кандидатура Єханурова була б оптимальною і компромісною. На жаль, ніхто не думає про Україну. Не може бути конструктивної роботи в 228 голосів. Країна, як була розірвана, так і залишається, ніхто не хоче її об'єднувати, всі вдалися до образ. Треба тільки домовлятися всім політичним силам — інакше нічого доброго не буде. Юлія Володимирівна, якщо її оберуть, прийде ненадовго.

Людмила НІКІТЮК.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України шостого скликання»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Постанови Верховної Ради України від 4 грудня 2007 року «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України шостого скликання» такі зміни:

1) у пункті 1:

а) абзац четвертий доповнити словами «та регіональної політики»;

б) в абзаці шостому слова «регіональної політики» виключити;

в) після абзацу сімнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Комітет з питань податкової та митної політики».

У зв'язку з цим абзаци вісімнадцятий — двадцять сьомий вважати відповідно абзацами дев'ятнадцятим — двадцять восьмим;

2) в абзаці першому пункту 3 слова «крім комітетів Верховної Ради України з питань бюджету, з питань фінансів і банківської діяльності, до складу яких» замінити словами «крім Комітету Верховної Ради України з питань бюджету, до складу якого»;

3) у пункті 1 додатка до зазначеної Постанови:

а) у підпункті 3:

абзац перший доповнити словами «та регіональної політики»;

доповнити абзацом такого змісту:

«регіональної політики»;

б) підпункт 4 доповнити абзацом такого змісту:

«діяльності Рахункової палати»;

в) у підпункті 5:

в абзаці першому слова «регіональної політики» виключити;

абзац шостий виключити;

г) після підпункту 16 доповнити новим підпунктом такого змісту:

«17) Комітет Верховної Ради України з питань податкової та митної політики:

системи оподаткування, загальнодержавних податків і зборів (обов'язкових платежів), місцевих податків та зборів, інших доходів бюджетів неподаткового характеру, а також страхових нарахувань на фонд оплати праці;

діяльності податкових органів;

податкових пільг;

податкового боргу та/або податкових зобов'язань;

митної справи та митних тарифів;

діяльності митних органів;

законодавчого регулювання ринку спирту, алкоголю і тютюну;

призначення на посади та звільнення з посад, що пов'язані з предметом відання».

У зв'язку з цим підпункти 17—26 вважати відповідно підпунктами 18—27;

ґ) підпункт 25 доповнити абзацом такого змісту:

«діяльності соціальних фондів»;

д) абзаци восьмий — шістнадцятий підпункту 27 виключити.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
А. ЯЦЕНЮК.

м. Київ,
13 грудня 2007 року. № 6-VI

Повторення пройденого

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Тиждень, що минає, вельми нагадує події півторарічної давності: після парламентських виборів 2006 року Партія регіонів як на тих перегонах, так і на цьогорічних набрала найбільшу кількість голосів. Проте тодішня «Наша Україна», БЮТ і Соціалістична партія мали можливість створити «помаранчеву коаліцію». Однак переговори затягнулися, і СПУ після обрання Голови Верховної Ради створила разом з регіоналами і комуністами антикризову коаліцію. Цій події передувало тривале блокування трибуни з боку найбільшої фракції.

Схоже, регіонали вирішили повторити той сценарій, який одного разу приніс їм успіх. У вівторок після консультацій було вирішено найперше проголосувати за кандидатуру Прем'єр-міністра. Віктор Ющенко підтримав пропозицію демократичної коаліції і зробив подання на лідерку БЮТ Юлію Тимошенко як претендента на високе урядове крісло.

Однак... Голосування результату не дало. Електронне табло висвітило цифру 225. Юлії Тимошенко забракло одного голосу. Щоправда, одразу ж двоє депутатів — Олександр Омельченко («НУ—НС») та Іван Данькевич (БЮТ) повідомили, що їхні картки не спрацювали. Після цього Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк запропонував народним обранцям визначитися з переголосуванням проекту постанови про призначення Юлії Тимошенко. І знову — 225 голосів. Одна з причин: картку Голови ВР висмикнув регіонал і не дозволив йому проголосувати. Бо представники Партії регіонів одразу спробували заблокувати всі можливості результативного голосування.

Коаліція звинуватила своїх опонентів в умисному псуванні системи «Рада», що не дозволило б віддати голоси за кандидатуру прем'єра.

Відтак народні депутати від ПР образилися і, попри те, що Президент знову запропонував кандидатуру Юлії Тимошенко на посаду прем'єра, відмовилися розблокувати трибуну. Вони вимагали вибачення за образу своєї партії, а також дотримання Регламенту. Зокрема, вважали за потрібне дообрати керівництво парламенту та сформувати комітети Верховної Ради.

Щоправда, домовленості «спіткнулися» на деяких кандидатурах. Отож фактично у четвер і п'ятницю йшли безрезультативні переговори коаліції й опозиції. А блокування трибуни регіоналами тривало...

Володимир КОРОЛЮК.

■ ОФІЦІЙНО

Прем'єра депутати можуть звільнити і без Президента

Учора Конституційний Суд оприлюднив рішення у справі про порядок припинення повноважень членів Кабінету Міністрів України.

Зокрема, внесено ясність у п. 12 ст. 85 Конституції, яка визначає повноваження Верховної Ради стосовно призначення за поданням Президента України Прем'єр-міністра України, міністра оборони України, міністра закордонних справ України, призначення за поданням Прем'єр-міністра України інших членів Кабінету Міністрів України, голови Антимонопольного комітету України, голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України, голови Фонду державного майна України, звільнення зазначених осіб з посад, вирішення питання про відставку Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України. Отже, відповідно до рішення КС під положенням «звільнення зазначених осіб з посад» треба розуміти звільнення з посад як членів Кабінету Міністрів України, включаючи Прем'єр-міністра України, міністра оборони України, міністра закордонних справ України, так і голови Антимонопольного комітету України, голови Державного комітету телебачення та радіомовлення України, голови Фонду державного майна України.

Крім цього, КС вказав, що Верховна Рада України може реалізувати своє повноваження щодо звільнення з посад Прем'єр-міністра України, міністра оборони України, міністра закордонних справ України і без подання Президента України.

А от відповіді на питання: чи є необхідним подання Прем'єр-міністра України при звільненні з посад інших членів Кабінету Міністрів України; чи призводить звільнення з посади Прем'єр-міністра України до відставки всього складу Кабінету Міністрів України; та якою є процедура звільнення з посад членів Кабінету Міністрів України ми не отримали через їх непідвідомчість Конституційному Суду України.

На понеділок, 17 грудня, заплановано оприлюднення рішення стосовно застосування норм Конституції та Кримінально-процесуального кодексу при розгляді касаційних скарг на рішення місцевих та апеляційних судів у справах щодо оскарження постанов про відмову в порушенні кримінальної справи.

Наталя ГЕЛЕТКО.

Сільську вулицю назвали на честь столичного генерала

Нещодавно в Києві відбулися святкові заходи з нагоди 10-річчя з дня утворення громадської організації «Земляцтво Херсонщини». В її лавах перебуває й генерал Микола Забєлий, у минулому військовий комендант столиці.

Народився він у селі Чулаківка Голопристанського району Херсонщини. Після служби в різних частинах Микола Забєлий 15 років служив військовим комендантом Києва.

— Я гордий з того, що народився на голопристанській землі, — каже Микола Євгенович, — завжди з радістю приїжджаю до рідного села. Особливо було приємно, коли отримав звістку про те, що депутати сільради вирішили одну з вулиць назвати моїм ім'ям. Низький уклін моїм землякам, які працюють на спекотній таврійській землі!

Микола Євгенович розпитував про Голу Пристань, розповідав, як брав участь у відкритті Алеї героїв, і був дуже радий, коли дізнався, що у місті відкрили ще одну алею: тепер уже на честь живих героїв — відомих в місті людей, котрі трудяться во славу його. Під час огляду виставки про діяльність земляцтва, що була відкрита в академічному театрі оперети, де й проходили урочистості, Микола Забєлий щиро радів, познайомившись тут з Сергієм Рибалком, головою фермерського господарства «Аделаїда», що в його рідному селі Чулаківка.

Алла БРУСИЛОВА.

На знімку: земляки-чулаківці генерал Микола Забєлий та депутат Херсонської облради Сергій Рибалко.

Фото автора.

«Хочемо домогтися змін, але нам не дають працювати»

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Обираючи новий склад депутатів районної ради, мешканці Мілового покладали на нього великі надії. Цей регіон у Луганській області вважається небагатим. Розташований він біля кордону з Російською Федерацією, а сам районний центр Мілове, можна сказати, зливається з російським Чортковим. Кордон між державами проходить якраз посередині вулиці Дружби: з одного боку живуть росіяни, з іншого — українці. Ця обставина певною мірою вносить якусь особливість у стосунках між людьми і впливає на життєвий уклад міловчан. Багато хто з них, наприклад, знайшов у Росії роботу, інші — спосіб тут прописатися. Проживаючи в Україні, вони отримують російську пенсію, якої у своїй державі вистачає не тільки на хліб, а й на масло з цукром. Порівнюючи свої умови життя з тими, у яких живуть російські сусіди, і в чомусь, можливо, заздрячи їм, міловчани водночас уболівають душею за свою територію, батьківщину свою. Їм, приміром, хочеться, щоб районний центр був добре упорядкований. Щоб промисловість працювала. Щоб дороги до далеких сіл були прокладені. У Міловському районі немає ні хлібокомбінату, ні молокозаводу, ні дитячого садка. Навіть дискотеки для молоді не організовуються. «Потусуватися» хлопці і дівчата бігають у Чорткове. Єдине підприємство, якому свого часу вдалося вижити, — це завод з виробництва олії. Але за рахунок одного навіть великого виробництва не працевлаштуєш населення і не наповниш районний бюджет.

Сьогодні депутати районної ради стверджують, що в передвиборній боротьбі за мандати ними керувало передовсім прагнення об'єднати і сконцентрувати свої зусилля на відродження району, на підвищення його економічного потенціалу і соціальних гарантій. Програму дій кожного з депутатів було складено з наказів виборців. Люди просили створити нові робочі місця, відремонтувати дороги, упорядкувати населені пункти. Протягом року ці проблеми розглядалися на сесії районної ради і, варто зазначити, рішення здебільшого ухвалювалися правильні, тобто на користь справи. На жаль, цим все й обмежувалося. Час йшов, а позитивних змін населення так і не відчуло. Розчарувавшись, люди налили владу, а заодно і депутатів. Мовляв, знову не тих обрали.

Одне слово, у Міловому назріває серйозний конфлікт між керівниками району і групою депутатів райради. Тими, котрі не згодні з політикою місцевих вождів і привселюдно заявляють про це. У районі справді є багато проблем, вирішення яких прямо залежить від рівня фінансування, але водночас представники депутатського корпусу вважають, що і наповнення районного бюджету, і виділення субвенцій багато в чому залежать від бажання працювати на благо рідного регіону насамперед глави райдержадміністрації і голови райради.

Махач Батирсултанов, депутат райради, фермер:

— Ми спостерігаємо велику корупцію серед районних чиновників. Особливо вона очевидна під час вирішення земельних питань. На оформлення шматка землі в нашому районі потрібно півроку, а в окремих випадках і рік. Причому йдеться усього про один підпис районного начальника. За такі затримки бюджет району не доотримує десятки тисяч гривень. Адже очевидно: дали б людині землю вчасно, вона б її засіяла, обробила, через півроку одержала сільгосппродукції і заплатила усі податки. Наскільки мені відомо, деякі сільські голови збираються звертатися до прокуратури з приводу затримок в оформленні землі. Їм набридло нести відповідальність за умисну бездіяльність районних чиновників.

Наші керівники постійно говорять про те, що в бюджеті немає коштів. Відрахувань надходить мало, що цілком логічно. По-перше, у Міловому закрилися майже всі промислові підприємства, по-друге, слабко підтримується розвиток підприємництва. Наш район — сільський. Сам Бог велів розвивати фермерство, налагоджувати переробку сільгосппродукції. Зацікавлювати, стимулювати сільгоспвиробника. Але за останні роки в районі не тільки не з'явилося нових виробництв, а й закрилися старі. Наприклад, хлібозавод. Сьогодні ми возимо хліб із сусідніх районів, Росії і навіть з Луганська. Це нормально?

Анатолій Кутьков, депутат райради:

— Майже кожний з нас, депутатів, одержав наказ від своїх виборців відремонтувати старі і побудувати нові дороги. Це найголовніше питання на порядку денному нашої діяльності. Дорога Мусіївка — Діброва завдовжки 50 км., наприклад, поєднує п'ять сільських рад, на території яких живе багато людей. Добиратися нею до населених пунктів дуже важко, особливо в негоду. Тому автобуси сюди не ходять, та й не кожна машина проїде. Ми з офіційним листом звернулися до керівників Луганського обласного дорожнього управління, до голови облдержадміністрації, попросили у них допомоги. І постраждали за це. Виконувач обов'язків глави райдержадміністрації Сергій Соколов обвинуватив нас у тому, що своїм зверненням ми принизили районну владу. Конкретно — його. Словом, треба сидіти і чекати з моря погоди. Але ми хочемо працювати, піднімати район, упорядковувати селище. Наприклад, кілька підприємців за свої кошти відремонтували районну лікарню і частину дороги.

Сергій Меняйлов, депутат райради:

— У своїй передвиборній програмі я обіцяв молоді налагодити їхнє дозвілля. На великий наш сором, молодим міловчанам районного центру нікуди податися у вихідні дні. Це питання ми не раз порушували на сесіях райради, але досі нічого не зроблено. Ні дискотеки, ні танців, ні інших заходів чи свят. Щоправда, ми домоглися всетаки, щоб виділили гроші на музичну апаратуру.

Анатолій Безкровний, депутат райради:

— Я обіцяв людям своє сприяння в створенні нових робочих місць і допомогу в розвитку підприємництва. Конкретно думав вирішити проблему шляхом створення інкубатора. На жаль, районна влада позбавила мене можливості налагодити таке підприємство. Вина того — корупція. А крім того, — узурпація влади в районі Партією регіонів. Депутати, які симпатизують іншим політичним партіям, як правило, залишаються в меншості. Наприклад, коли верстався районний бюджет, ми наполягали на виділенні субвенції для ремонту доріг. Але наша пропозиція не пройшла. Наші виборці розчаровані у владі. І дуже прикро, що свою нелюбов до великих чиновників вони перекладають і на нас, депутатів, які хочуть домогтися змін, але їм не дають працювати.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

НОВИНИ

СУБОТА, 15 ГРУДНЯ 2007 ■ №№ 236-237 (4236-4237)

Депутати Донецької міськради ухвалили рішення назвати одну з вулиць міста ім'ям народного депутата від Партії регіонів Валентина ЛАНДИКА *(Укрінформ)*

Європейський парламент схвалив бюджет Євросоюзу на 2008 рік

■ У НОМЕР

«Золоті зернятка» отруїлися

Київська область. Протягом останніх днів до інфекційних відділень Васильківської районної та Київської обласної дитячих лікарень госпіталізовано 17 малят 2001—2005 років народження. Усі вони вихованці дитячого садка «Золоті зернятка», що у смт Глеваха Васильківського району. Десятьом лікарі встановили діагноз гострий гастроентероколіт. Перебіг захворювання — середнього ступеню тяжкості. Загалом у садку виховується 120 дітей. Причину захворювання встановлюють. Нині у дитячому закладі фахівці районної та обласної санітарно-епідеміологічних станцій проводять комплекс протиепідемічних та санітарно-гігієнічних заходів, **повідомляє прес-служба МНС.**

На Кіровоградщині пройшов День передплатника

Уже вдруге мешканці обласного центру та області мали змогу предметніше ознайомитися із запропонованими до передплати обласними та всеукраїнськими виданнями, взяти участь у конкурсах і отримати подарунки.

Головний спеціаліст держуправління охорони навколишнього природного середовища у Кіровоградській області Оксана Роменська (**ліворуч**), яка здійснювала відомчу передплату, приз від редакції «Голосу України» отримала від інструктора з передплати центру поштового зв'язку №1 обласного поштамту Оксани Сидорової, **повідомляє наш кіровоградський кореспондент Петро МЕЛЬНИК.**

Фото автора.

■ СПОРТ

Перші звільнення в «Динамо»

Футбол. Як повідомив офіційний сайт ФК «Динамо» (Київ), для Валентина Белькевича і Сергія Федорова матч Ліги чемпіонів проти «Спортінга» в Лісабоні став останнім у їхній динамівській кар'єрі. В обох завершилися терміни контрактів із клубом, які за згодою сторін продовжені не були.

Кожний із цих визнаних майстрів гідний прощального матчу. І такий захід, імовірно, буде. Але не тепер — трохи перегодом. Адже цілком очевидно й інше: нині динамівцям не до свят. А найближчими днями після узгодження з новим тренером команди Юрієм Сьоміним будуть оприлюднені імена деяких інших гравців команди, яких виставлять на трансфер. Окрім того, залишають клуб гравці команди «Динамо-2», котрі перебували в ній на умовах оренди, — Камолиддін Мурзоєв («Машал», Узбекистан), Павло Степанець (ЦСКА, Росія), Томіслав Бушич («Гайдук», Спліт, Хорватія).

Переміни в тренерському таборі

Донецький «Металург» визначився з кандидатурою нового тренера, повідомляє офіційний сайт клубу. Рішенням президента «Металурга» **Сергій Ященко,** котрий до останнього часу виконував обов'язки тренера, тепер став повноцінним наставником.

Нагадаємо, що він замінив на цій посаді бельгійця Ддоса Дардена, що подав у відставку після гри з «Дніпром». Також залишає клуб і віце-президент Дмитро Селюк.

Раніше 48-річний Ященко працював тренером тільки в запорізькому «Металурзі». А до того був у тренерських штабах «Шахтаря» і обох «Металургів» (донецького і запорізького). У нинішньому сезоні Ященко був тренером дублюючого складу донечан.

З «Іллічівця» (Маріуполь) несподівано пішов 61-річний тренер Семен Альтман. Навіть незважаючи на те, що маріупольський клуб йде у першій лізі на другій позиції і є одним із головних претендентів на вихід до вищої. А ще азовці виграли перший матч чвертьфіналу Кубка в одеського «Чорноморця». Як повідомили в ФК «Іллічівець», це — не відставка, а розірвання контракту за обопільною згодою. Можливо, Семен Йосипович збирається очолити збірну України або приєднатися до тренерського штабу ФК «Москва», що його очолив Олег Блохін?..

Кандидатуру 61-річного італійця **Фабіо Капелло** на посаду головного тренера англійської національної збірної затвердила асоціація футболу Англії позавчора. Про це повідомили британські та італійські ЗМІ.

«Помаранчеві» визначилися

Королівський футбольний союз Нідерландів оприлюднив розклад товариських матчів, які «помаранчеві» — учасники фінального турніру Євро-2008 — проведуть наступного року, повідомляє «Рейтерз».

6 лютого команда Марко ван Бастена зіграє з Хорватією, 26 березня — з Австрією. Перед початком континентальної першості нідерландці проведуть спаринги з Україною (24 травня), Данією (29 травня) і Уельсом (1 червня). Нагадаємо, що на чемпіонаті Європи суперниками Нідерландів по групі С є збірні Італії, Франції та Румунії.

Підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Літні українці невдоволені ставленням до них чиновників, медиків і рідних. До міліціонерів претензій менше

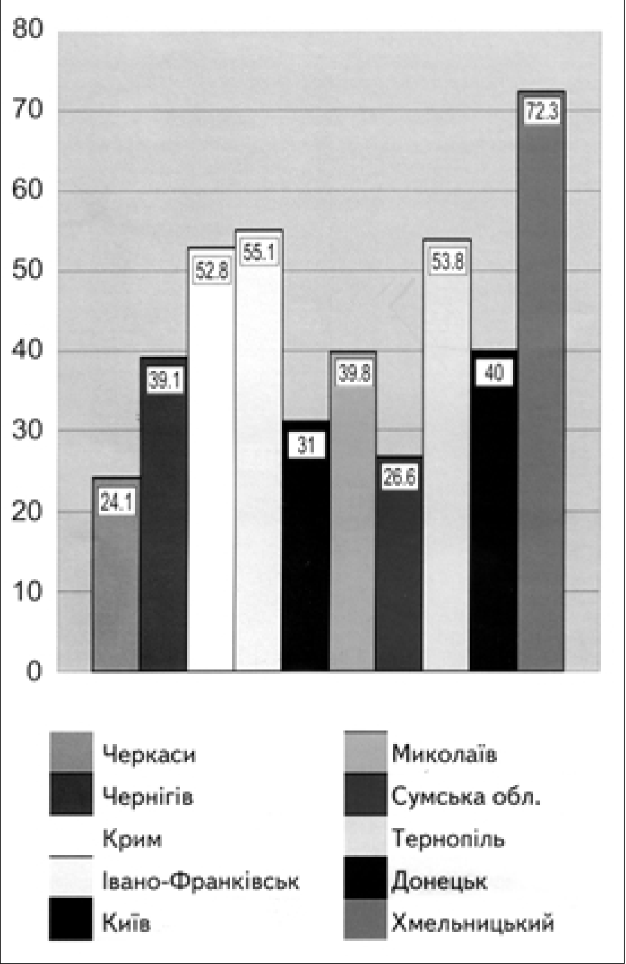
— Як тобі не соромно? Де тебе виховували? Розсілася тут. А я над нею стою, хоч би місцем поступилася... — нависає в переповненому тролейбусі сивий чоловік у потертій пижиковій шапці над молодою дівчиною. Та, червоніючи, встає зі свого місця. Дуте вузеньке пальто обтягує її живіт. Видно, пасажирка на останніх місяцях вагітності. Це аж ніяк не бентежить пенсіонера, що присоромив її. Він, продовжуючи лаяти сучасну молодь, всідається біля вікна...

Типова картина для громадського транспорту в годину пік. І не тільки. Тож що так дратує наших пенсіонерів? Чим вони незадоволені? Психологи стверджують — сучасним життям. Вірніше, його новими правилами, що відрізняються від тих норм суспільної моралі, за якими вони жили раніше. «І річ навіть не в грошах, не в маленьких пенсіях і великій квартплаті», — каже голова Всеукраїнської благодійної організації «Турбота про літніх людей» Галина Полякова. Така дратівливість і невдоволення людей похилого віку спровоковані ставленням до них у суспільстві. У рамках проекту «Почути голос літньої людини», що фінансується Міністерством закордонних справ Великої Британії, українська благодійна організація провела дослідження дотримання прав людей похилого віку в нашій країні. Прокоментувати отримані дані «Голос України» попросив **Галину ПОЛЯКОВУ:**

— Люди похилого віку в нашій країні зазнають дискримінації у відносинах. Вони дуже ображені на держслужбовців, медиків. І нарікають люди не на якість медичної допомоги, а на реакцію медперсоналу на них. Але найстрашніше — образа на родину. Так, у Криму 33 відсотки опитаних респондентів скаржаться на погане ставлення родичів. Найменше дорікань на адресу міліції. Правоохоронці навчилися працювати з цією категорією населення. Пенсіонери звертаються в міліцію, і їх там вислуховують, дають відповідь. Важливо, коли додому приходить дільничний і залишає свою візитну картку. Для літньої, та ще й самотньої людини це елемент захищеності.

Найнижчий індекс незадоволеності виявився в Чернігівській, Черкаській і Сумській областях. Це здалося нам підозрілим. І на основі регіональної статистики ми з'ясували, що найвищий показник самогубств у країні припадає саме на ці регіони. Чому? З однієї сторони люди, начебто, усім задоволені, з другої — суїцид.

Високий індекс невдоволеності виявився в Криму, Києві та Івано-Франківську. Але ж Івано-Франківськ — одне із найзручніших міст для життя в Україні. Мабуть, у його мешканців високі вимоги, вони обстоюють свої права.

Несподівано високий індекс незадоволеності виявився в Хмельницькому. Це місто-базар. І, напевно, такий профіль впливає на стосунки між людьми. Більшість зайнята заробілянням грошей; гуманізм, поблажливість, ввічливість у відносинах відходять на другий план.

На графіку: індекс незадоволеності літніх українців ставленням до них чиновників.

Ольга ВАУЛІНА.

Автопарк пожежників Хмельниччини поповнився новими авто

Сім нових пожежних та спеціальних автомобілів отримали працівники МНС Хмельниччини. Шепетівська, Старокостянтинівська та Хмельницька пожежні частини тепер матимуть автомобілі першої допомоги і нові автоцистерни. А автопарк аварійно-рятувального загону спеціального призначення Головного управління МНС в області поповнився спеціальними аварійно-рятувальними машинами легкого та середнього типу.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

У Новорiччя місто на Десні стане казково красивим

Міська влада Чернігова зібрала підприємців обласного центру і закликала прикрасити з 22 грудня усі вітрини, офіси різнокольоровими електрогірляндами. Відбудеться огляд-конкурс підготовки до Нового року. Крім цього, за рахунок бюджету буде влаштована святкова ілюмінація головних вулиць міста. У 13 місцях незабаром почнеться торгівля ялинками та прикрасами до них.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

До Ужгорода конем уже не приїдеш

В'їзд до Ужгорода гужовим транспортом заборонено. Таке рішення прийнято на засіданні виконавчого комітету Ужгородської міської ради. Сьогодні цей різновид транспорту, вважають ініціатори заборони, серйозно ускладнює рух автомобілів. Незабаром у місті встановлять відповідні знаки, а співробітники ДАІ контролюватимуть виконання рішення міськради. Тих, хто приїде в Ужгород конем, будуть штрафувати, **повідомляє Укрінформ.**

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

«Лускунчик» по-дорослому

Уперше казку ставлять не для дітей, а для їхніх батьків

Свою версію різдвяної казки Гофмана готують молодий колектив «Київ модерн-балет» та його керівник молдавський хореограф Раду Поклітару. 30—31 грудня на сцені столичного театру імені І. Франка відбудеться прем'єра балету-фантасмагорії для дорослих «Лускунчик». Фрагмент з майбутньої вистави вже бачив «Голос України». На 20-хвилинній презентації показали всього кілька уривків, а подивитися допрем'єрний показ прийшло близько півсотні людей.

— Зараз до вашої уваги лише ескіз, — попередив перед початком помітно схвильований Р. Поклітару. За його словами, поки що балет готовий наполовину. Під музику Петра Чайковського на імпровізованій сцені з'являються Марі Штальбаум та молодий Дроссельмейєр-Лускунчик. В образах — актори театру Еліна Віннікова та Олексій Бусько. Відточені рухи і невдавана пристрасть — стосунки на паркеті зовсім не дитячі. І раптом у гру закоханих втручається ціла зграя мишей...

— Поставити «Лускунчик» — моя дуже давня мрія, — зізнається балетмейстер. — Ще коли велися переговори про створення театру, це була перша назва, яку я запропонував для дебюту колективу.

Та потім від ідеї відмовилися — новозібрана трупа мала звикнути одне до одного. І ось майже через півтора року "Київ модерн-балет" нарешті дозрів до «Лускунчика».

Крім того, взявся розвіяти міф про «солодку дитячу казку» й втілити серйозне дослідження Гофманом підліткової психології у форму фантасмагоричної історії.

— У чому різниця між нашим підходом до цієї теми і тим, що ми звикли бачити на сценах театрів опери та балету? Ми вирішили відійти від загальноприйнятих шаблонів і зрозуміти, про що саме йдеться у першоджерелі, — пояснює Р. Поклітару.

І одразу попереджає: жодного фрейдизму чи Емануель у виставі не буде. Балет для дорослих, бо драматургію дійства зрозуміють тільки вони.

Наталія ОВДІЄНКО.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

За умисно вимкнену апаратуру в шахтах притягатимуть до кримінальної відповідальності

Відтепер першочерговим завданням для гірничотехнічних інспекторів буде нагляд за станом захищеності шахт від пилогазових вибухів. Як розповіли «Голосу України» в Державному комітеті з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду, інспектори вимагатимуть від керівництва небезпечних шахт переглянути припустиме навантаження на вибої відповідно до розрахунків витрат повітря та з урахуванням фактичного газовиділення.

Як відомо, у газоносних пластах існує прямий зв'язок між кількістю видобутого вугілля і кількістю метану, що виділяється. Тому робота діючих лав із навантаженням 1000 тонн на добу і вище без спеціальних заходів, погоджених із відповідними галузевими інститутами і органами Держгірпромнагляду, буде заборонена. Тепер інспектори відвідуватимуть такі лави щонайменше раз на тиждень. Крім того, раз на місяць контролюватиметься дотримання паспортів кріплення, пилогазового режиму та геолого-маркшейдерського забезпечення.

Інспектори попередять персонал вугільних підприємств, що в разі виявлення умисного пошкодження та виведення з ладу апаратури аерогазового контролю, електрозахисту, іншого обладнання, яке забезпечує безпечні умови праці, матеріали направлятимуть до прокуратури для притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності.

За 11 місяців цього року на вугільних шахтах травмовано майже 6 тисяч гірників, із них смертельно — 249 осіб. Це на 58 відсотків більше, ніж торік. На шахтах України сталися 15 групових нещасних випадків, унаслідок яких травмовано 213 осіб, із них 127 — смертельно. Найбільша аварія трапилася на орендному підприємстві «Шахта імені Засядька», коли під час трьох вибухів загинули 106 осіб.

Вл. інф.

У Луганську утеплять багатоповерхівки — але тільки у центрі міста

У Луганську стартувала програма комплексної реконструкції кварталів застарілого житлового фонду. Спочатку програма передбачала фінансування в розмірі 6,8 мільйона гривень і ставила за мету утеплити будинки, відремонтувавши їхні фасади. Але проведення тендера затяглося, кошти на ремонт було отримано наприкінці року і не в повному обсязі. Грошей вистачає на реконструкцію тільки чотирьох будинків на Театральній площі, де проводять всі міські заходи. Тому міська влада вирішила навести порядок саме в цьому районі обласного центру.

Обіцяють, що вже наступного року роботи з програми буде завершено. До переліку будинків, які підлягають утепленню, входить і проблемна 14-поверхівка у кварталі Південному. Фахівці визнали, що вона побудована без відповідного теплотехнічного розрахунку, тому взимку будинок обігріти майже неможливо.

Алла АНТІПОВА.
Луганська область.

Хірурга, який проходить у справі «чорних трансплантологів», залишили за гратами

(Початок на 1-й стор.).

Через два місяці після перебування заарештованого у слідчому ізоляторі, його адвокат подав заяву до суду із проханням змінити підзахисному запобіжний захід на підписку про невиїзд. Районний суд прохання задовольнив, однак міліція оскаржила це рішення.

Як повідомлялося раніше, ізраїльська поліція, розслідуючи справу «чорних трансплантологів», стверджувала, що більшість операцій із пересадки донорських нирок було зроблено в Україні, зокрема, — в Донецькому центрі трансплантації нирки. Оперував начебто Міхаель Зіс, позбавлений лікарської ліцензії на батьківщині. Він же, за твердженням ізраїльських правоохоронців, привозив до Донецька донорів і пацієнтів. У центрі трансплантації нирки цю інформацію спростовують, заявляючи, що Зіс не робив операцій, а лише був присутній під час пересадок — як перекладач і особа, що супроводжувала пацієнтів, **повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.**

За лайку в церкві порушено кримінальну справу

Під час богослужіння у селі Сваричів Рожнятівського району 44-річний мешканець села перервав літургію лайкою та образами на адресу священика. Як не намагався настоятель храму вгамувати чоловіка, той ще більше розпускав свій брудний язик. У церкві лунали матюки, яких у цих стінах споконвіку ніхто не чув. Тож довелося хулігана випровадити з церкви силоміць. Як повідомили правоохоронці, проти зловмисника розпочато кримінальну справу за порушення громадського порядку.

Дарина НАЗАРЧУК.
Івано-Франківська область.

На святах намагаються нажитися торговці

Ціни на продукти, які останнім часом і так непомірно зросли, в ці передсвяткові дні на ринках Тернополя буквально галопують. Підскочило у ціні м'ясо, особливо телятина. По 20 гривень треба віддати за літр сметани чи кілограм м'якого сиру. Яйця стають золотими, не встигають міняти цінники на хліб. На очах дорожчають фрукти, овочі, солодощі. В усьому світі перед новорічними і Різдвяними святами ціни на продукти й промислові товари знижують, щоб навіть найбідніші люди могли дозволити собі маленькі радощі. У нас — все навпаки. Саме перед святами цінові планки піднімають вище. І все — заради прибутків.

Вл. інф.

Сільради тортами козиряли

Конкурс між сільськими радами Млинівського району на найсмачніший і найоригінальніший кулінарний виріб перевершив усі сподівання. Яких тільки солодких див не придумали млинівські самоврядці: торти у формі книжок, ляльок, кошиків, картин. А депутати із села Хорупань навіть ціле домашнє господарство із солодощів організували — з квочкою, курчатами та іншою домашньою птицею — таке собі сільське обійстя. Саме цю композицію журі визнало найкращою.

— Ми хочемо бачити у кожному працівникові ради творчу особистість, — каже голова Млинівської районної ради Володимир Кислюк. — Ось так і виник задум щодо проведення різноманітних конкурсів, у яких працівники місцевого самоврядування, депутати могли б продемонструвати свої здібності. Почали із виставки вишиванок і одразу переконалися, наскільки такі заходи захоплюють людей, додають їм настрою та наснаги. Тепер — кулінарний конкурс, після завершення якого всі його учасники обмінялися рецептами своїх шедеврів.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.

На знімку: сільський голова села Радянське Валентина Гаврилюк заспокоює: «У цій ляльковій Барбі всі частини тіла їстівні».

Фото автора.

■ **ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ**

Один з побитих хористів капели «Думка» Олег Боднарук лікується в Україні

(Початок на 1-й стор.).

У телефонну трубку чути голос маленької доньки співака. Із Франції тато привіз їй кофтинку, придбану в Клермон-Феррані, у тому самому супермаркеті, де 7 грудня наших артистів сприйняли за фальшивомонетників. Добові — по дві сотні на брата, — їм видали купюрами по п'ятсот євро. Розміняти такі гроші в Клермон-Феррані складно, тому до магазину артисти змушені були піти хором. «Ми з Миколою були 25 чи 30-ми, хто намагався розрахуватися у касі новенькою купюрою в 500 євро. Місто невеличке, готівку носити із собою не заведено, розраховуються здебільшого платіжними картками, — пояснює Олег. — Але можна ж було перевірити наші гроші одразу, в магазині!» Натомість продавчиня натисла якусь кнопку і прямо з місця викликала поліцію.

Хористи знайшли інші гроші, розрахувалися і вийшли з магазину. За кілька хвилин до супермаркету під'їхало чорне «Пежо», з якого вистрибнули троє в спортивних куртках та кросівках. Незнайомці вимагали в артистів показати всі наявні гроші. «Ми дістали свої закордонні паспорти з Шенгенськими візами і посвідчення учасника гастрольного туру проекту «Кармен», — продовжує Олег. — Англійської мови французи не розуміли. Коли один з молодиків дістав з мого гаманця 500 євро і поклав до своєї кишені, ми вирішили, що це рекет». Артистам заламали руки і почали бити.

«Миколу Цюру лупцювали по ногах. Зараз він трохи задихається — мабуть, щось з нервовою системою. Мене лупцювали кийками по руках. Наручниками, одягнутими на кулак, били по голові, а ногами — по нирках», — згадує Боднарук. Артист спортивної статури захищався, як міг. Зрештою, в наручниках Миколу й Олега доправили до комісаріату поліції.

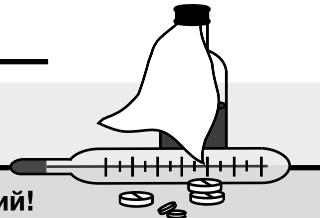
Керівники капели чекали біля супермаркету таксі, коли до магазину під'їхали ще близько п'яти поліцейських машин з мигалками. Вони поцікавилися в поліціянтів, що трапилося. Після цього до відділку в наручниках доправили всіх — і художнього керівника капели Євгена Савчука з дружиною, і директора колективу Миколу Трофімова, і хормейстера Андрія Ворошилова. «Уявіть собі, знана у світі людина, лауреат Шевченківської премії, академік, професор — у наручниках! —обурюється Олег. — Мене і Цюру в комісаріаті повністю роздягли й обшукали».

Через чотири години їх відпустили. Артистів вдалося звільнити винятково зусиллями українського консула. «Німці — організатори туру — сказали, що не мають можливості вплинути якось на французьку поліцію», — розповідає Олег. — Коли нас звільняли з відділку, це було десь о пів на першу ночі 8 грудня, переді мною і Миколою просто порвали протоколи. Буцімто нічого й не було. Поліція не вибачалася». Щоправда, квиток до України оплатили французи.

Ганна ЛУКАНСЬКА.

ДЕНЬ
СУБОТА, 15 ГРУДНЯ 2007 ■ №№ 236-237 (4236-4237)

МЕДИЦИНА

«ЛІКАРНЯНИЙ ЛИСТОК»

— Здрастуйте, безплатний лікарю! — Здрастуйте, безнадійно хворий!

■ ТЕРМОМЕТР

Як одужати сироті?

У реанімаційному відділенні Івано-Франківської обласної клінічної лікарні майже місяць пролежав хлопець, якого збила на автотрасі машина. Лікарі записали його «Невідомий Тарас Іванович», бо хлопець був, та й зараз залишається непритомним, а документів не мав. 11 днів пацієнт був у комі. До юнака ніхто не навідувався. Лікарів непокоїть — хто оплачуватиме його лікування, адже медзаклад не такий уже й багатий. Та й невідомо, скільки триватиме те лікування, бо стан хлопця надзвичайно важкий.

І ось юнака, нарешті, опізнали. Він сирота. Проживав у соціальному гуртожитку в місті Калуші і працював у кафе. Тепер хлопчину з обласної лікарні перевезли до однієї з калуських, де є барокамера. У нього важка черепно-мозкова травма. Він абсолютно безпомічний і потребує безперервного догляду та лікування. Хто візьме на себе цю ношу? Адже у травмованого нема грошей на ліки, і про нього нікому піклуватися...

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Зір повертають на конвеєрі

Кримський республіканський медичний центр реабілітації зору — унікальна установа, що не має аналогів в Україні. Історія створення центру почалася з відкриття лабораторії оптико-фізіологічних методів відновлення і корекції зору, котра переросла в Кримський республіканський центр реабілітації зору. Тут вперше в нехірургічній офтальмології було розроблено і впроваджено нову індустріальну систему в медицині: на конвеєрі одночасно можуть знаходитися кілька пацієнтів. Також у центрі розроблено оригінальну систему «охорони зору дітей і підлітків», яку з великим успіхом використовують для лікування і реабілітації дітей Криму, України і навіть Росії. Творець і директор КРЦРЗ — лікар-офтальмолог вищої категорії, доктор медичних наук, професор Леонід Дембський.

На знімку: юний пацієнт на одному з місць лікувального конвеєра.

Фото Арвідаса ШЕМЕТАСА (Укрінформ).

Прокурорський діагноз

Відразу шістнадцять кримінальних справ порушила кримська прокуратура проти лікарів, які зневажили права своїх пацієнтів на якісну й безплатну медичну допомогу.

У трьох випадках помилки лікарів коштували пацієнтам життя. Зокрема, трагедією закінчилося лікування в Євпаторії, Армянську та Бахчисарайському районі. Від непрофесіоналізму й недбалості медпрацівників постраждали пацієнти Джанкойської, Красноперекопської й Керченської лікарень. Співробітники медзакладів Керчі зробили інвалідами трьох людей. Зокрема, інвалідність отримала неповнолітня дитина, мати якої неодноразово зверталася до лікарів, — зазначили в прокуратурі.

Кримінально-правову оцінку дано й діям медиків, котрі вимагали плату за свою допомогу, а також виписували «потрібні» довідки й надавали пацієнтам без рецептів сильнодіючі та психотропні препарати. Адміністративні й дисциплінарні засоби покарання застосовано до 152 посадових осіб медичних закладів півострова.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

«Донорське» материнство

У законі мають бути враховані інтереси дитини, генетичних батьків і сурогатної матері

■ ПРОБЛЕМА

Сурогатне материнство. Що це? Один із методів лікування безплідності за допомогою допоміжних репродуктивних технологій, за якого ембріон, отриманий від генетичних батьків, переносять у порожнину матки донора? Чи... торгівля дітьми? У нашому суспільстві існують суперечливі думки з цього приводу. Важко заперечувати факти — заради отримання великої суми деякі українки виношують дитину для сімейних пар, які не можуть мати дітей. Але криміналу в цьому немає.

— Сурогатне материнство у нас не заборонене, — каже віце-президент Української асоціації репродуктивної медицини Валерій Зукін. — Донорство яйцеклітини, сперми та ембріонів теж не заборонено. І ніде не записано, що координація цих елементів неможлива.

Етичний комітет при Американській асоціації репродуктивної медицини вважає: сума, що її одержує сурогатна матір за виношування, — це не гроші за дитину, а компенсація витрат фізичних і моральних сил і ризиків, понесених цією жінкою під час вагітності.

Існує два різновиди сурогатного материнства. Перша — дистанційна, коли сурогатна мати не має генетичного відношення до майбутньої дитини. І друга — гендерна (традиційна), коли жінка виношує генетично свою дитину, але зачаття відбулося за допомогою допоміжних методик.

Приклад першого у світі дистанційного допоміжного материнства був описаний у 1985 році. В Україні такий випадок датований 1994 роком. Бабуся виносила власного онука, бо дочка цієї жінки не могла мати дітей через уроджену аномалію — відсутність матки.

В цьому році унаслідок сурогатного материнства в Україні народилося 32 дитини. 27 малят виховуються в українських родинах, п'ятеро дітей були народжені для іноземних громадян. З 27 «вітчизняних» випадків восьмох дітей виношували родичі. Тут ідеться про безкорисливе сурогатне материнство.

За словами Валерія Зукіна, показання до сурогатного материнства поки що існують тільки в проекті постанови МОЗ України, який розробила і подала Асоціація репродуктивної медицини. Серед них — відсутність матки, важкі соматичні захворювання, несумісні з перебігом вагітності, тощо.

— До наших клінік зверталися і гомосексуальні пари на предмет сурогатного виношування дитини. Позиція Асоціації репродуктивної медицини в цьому питанні така: гомосексуалізм не є за медичними показаннями причиною для сурогатного материнства, — коментує віце-президент асоціації.

Репродуктологи наполягають, щоб усі етичні і юридичні аспекти репродуктивної медицини були чітко прописані у вітчизняній законодавстві. Слід визначити граничний вік, до якого можна лікувати безпліддя. Треба врахувати можливі «сюрпризи» у випадку сурогатного материнства. Йдеться, приміром, про смерть одного з генетичних батьків під час сурогатної вагітності. Що тоді робити з дитиною? Мають бути захищені інтереси трьох сторін:

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША (з архіву «Голосу України»).

насамперед, дитини, генетичних батьків і сурогатної матері, вважають фахівці. На сурогатну матір не можна дивитися як на інкубатор для виношування дитини. Вона зважується на такий крок не тільки через матеріальну винагороду, у неї повинен бути елемент співчуття до пари, для якої вона це робить.

Наступного року Українська асоціація репродуктивної медицини планує заснувати Асоціацію пацієнтів безплідності, щоб та захищала права людей, котрі з огляду на конфіденційність ситуації не завжди можуть за себе постояти.

Недостатня фізична активність спричинює депресію

Малорухомий спосіб життя загрожує не тільки зайвою вагою, а й розладами психіки, починаючи від депресії і закінчуючи дуже серйозними захворюваннями. Такого висновку дійшли британські вчені.

Відповідно до результатів проведених досліджень, у малорухливих людей удвічі більше шансів впасти в депресію порівняно з тими, хто багато рухається. Крім того встановлено, що фізична активність на третину знижує ризик розвитку хвороби Альцгеймера. Вчені припускають, що це зумовлене поліпшенням функціонування серцево-судинної системи, а також зміною хімічних процесів у головному мозку.

Наші чоловіки удвічі «сильніші» за європейців

Мал. Віктора ПОПОВА.

Учені з компанії Bayer Scherin Pharma підрахували: у середньому українські чоловіки після 30 займаються любов'ю від 4 до 18 годин на рік. Дані по Україні перевищують європейські показники: там чоловіки середнього віку заживають любовних утіх лише раз на тиждень. Тобто секс у їхньому житті займає від двох до дев'яти годин на рік.

За словами генерального директора Українського Інституту сексології та андрології, професора Ігоря Горпинченка, на Заході спостерігається тенденція зниження лібідо і у чоловіків, і у жінок. Сімейні узи для мешканців західних країн відходять на другий план, а сексуальні відносини все частіше стають лише реалізацією дітородної функції. Основна причина — люди забагато сил і часу витрачають на самореалізацію в кар'єрі, через що знижується сексуальний потяг одне до одного.

■ ПРОФКАБІНЕТ

Не відкладайте солі, стежте за раціоном харчування

Раніше подагру вважали аристократичною хворобою. Подагричні болі свідчили про те, що людина смачно і багато їсть, м'яко спить і не чужа любовним утіхам. Загалом, товариш «у порядку».

Ще Гіппократ писав, що «подагрик — не євнух», маючи на увазі зв'язок захворювання з ендокринною системою людини. Сьогодні доведено, що ризик захворювання безпосередньо залежить від недостатності статевого гормона естрадіола. У жіночому організмі його багато, а тому жертвами подагри стають переважно чоловіки. Вони хворіють на неї у 20 разів частіше за жінок.

Подагра, або мікрокристалічний артрит, характеризується утворенням і відкладенням у різних тканинах, переважно в області суглобів, своєрідних кристалів, які складаються з монурату натрію і сечової кислоти.

По суті, подагра і є справжнім «відкладенням солей». Кристали сечової кислоти можна роздивитися у суглобній рідині, інколи навіть під звичайним мікроскопом. Ці кристали саме і спричинюють тертя в суглобі, яке супроводжується сильним болем —подагричним нападом.

Для хворого лікування починається з дієти. Слід усунути з меню багаті на пурини продукти: жирне м'ясо, рибу, печінку, наваристі бульйони, помідори, шпінат, цвітну та брюссельську капусту, нирки, сардини, шпроти, рибні супи, гриби, бобові і багато чого іншого. Можна вживати молоко, швейцарський сир, яйця, ікру, картоплю, моркву, салат, хліб, крупи, фрукти, молочнокислі продукти, нежирне м'ясо (двічі на тиждень), олію.

Потрібно пити більше рідини, а саме лужних мінеральних вод. Спиртне звести до мінімуму або взагалі виключити. Якщо вже випивати, то тільки на свята, тільки горілку, запиваючи її великою кількістю лужної мінералки. Показані настої шипшини і брусничного листа. І тоді подагра, якщо її не провокувати, стане цілком контрольованим захворюванням.

Ну, а в період загострень самою лише дієтою не обійтися. Необхідний жорсткий медичний контроль рівня сечової кислоти. Важливо зрозуміти, зв'язаний її надлишок з підвищеним синтезом або зі зниженим виведенням, а залежно від цього призначати препарати.

Під «Лікарняним листком» підписалася Ольга ВАУЛІНА.

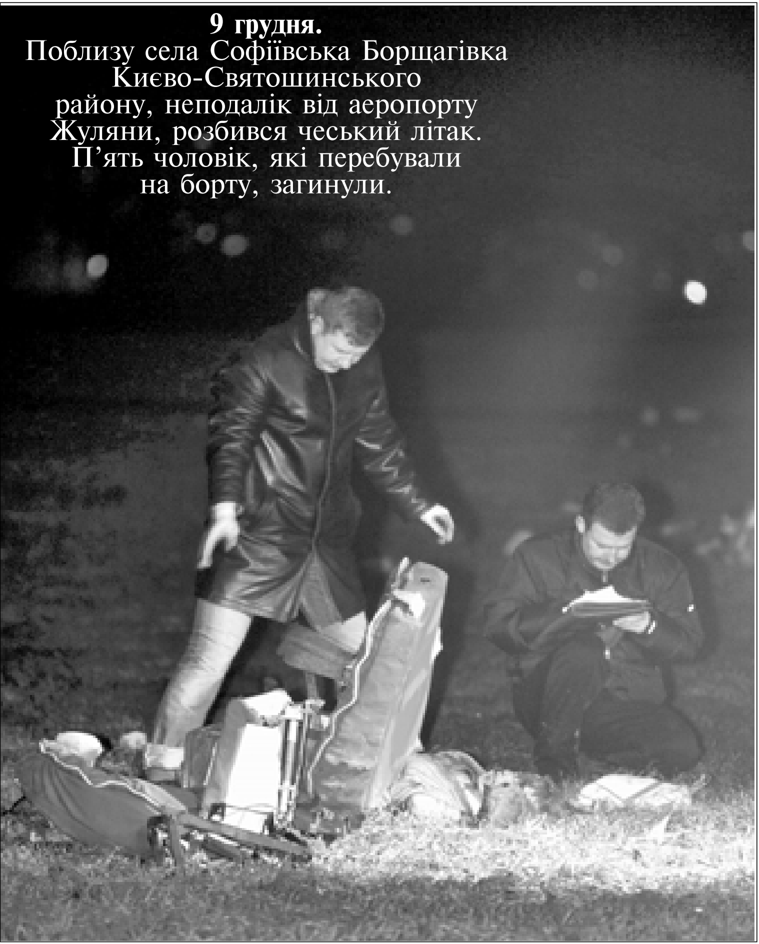
Сторінка підготовлена за матеріалами та фотографіями інформагентств, інтернет-сайтів та власних кореспондентів

7 грудня.
Вінницька область.
Ремонтно-відновлювальні роботи на місці аварії на магістральному газопроводі Уренгой—Помари—Ужгород.

8 грудня. Дніпропетровськ. Володар гран-прі І Всеукраїнського фестивалю пісні «Чорнобильські мотиви» Максим Кисіль та переможниця в номінації «Найкращий соліст-вокаліст» Аліна Литвин.

9 грудня.
Поблизу села Софіївська Борщагівка Києво-Святошинського району, неподалік від аеропорту Жуляни, розбився чеський літак. П'ять чоловік, які перебували на борту, загинули.

10 грудня. Зустріч Голови Верховної Ради України Арсенія Яценюка з місією Європейського департаменту МВФ на чолі з керівником місії, радником цього департаменту Робертом Фордом.

11 грудня. Учасники форуму хлібопекарів України влаштували акцію перед Кабінетом Міністрів з вимогами врегулювати ціни на хлібобулочні вироби, визначити гарантії соціально-економічного захисту працівників галузі тощо.

12 грудня. У приміщенні Луганської обласної універсальної бібліотеки імені О. М. Горького відкрилася фотовиставка «Україна—НАТО: грані співпраці», підготовлена фотослужбою Укрінформу.

13 грудня. Ужгород. Щорічна виставка-ярмарок «Книжковий Миколай—2007».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

На Волині завершено збір коштів на монумент «Жертвам Чорнобиля», який буде встановлено на меморіалі Пам'яті у Луцьку *(Укрінформ)*

Україна гарантує виконання зобов'язань, взятих перед СОТ, і сподівається на взаєморозуміння з ЄС, заявив віце-прем'єр-міністр Микола АЗАРОВ *(УНІАН)*

■ **ВИДАННЯ**

Утаємничене грудневе «Віче»

Про політичний приціл, євродорогу за 50 мільярдів, долю військових кафедр і... шлюбне свідоцтво Григорія Сковороди

Чи працюватиме Верховна Рада України всю передбачену законом каденцію та чи готові народні депутати вносити зміни до Конституції і які саме? З відвертих відповідей на ці запитання в грудневому випуску журналу «Віче» читачі мають змогу дізнатися про, скажемо так, політичний приціл, з яким прийшли парламентарії на першу сесію Верховної Ради шостого скликання. Ця інформація до певної міри може прояснити й подальші парламентські перипетії, котрі є сенс розцінювати як кроки до реалізації політичного прицілу. А можливі сценарії розвитку подій добре прочитуються й в інтерв'ю голови Центрвиборчкому, доктора юридичних наук, професора Володимира Шаповала, яке він дав журналові «Віче».

Як уникнути формування державних органів на основі квот політичних сил? Як змінити виборче законодавство, щоб лідери політичних партій не мали змоги фактично призначати народних обранців, бути власниками фракцій у парламенті? Чи є, врешті, перспектива ухвалити новий закон про всеукраїнський референдум, для кого й чому саме він може стати спекулятивним інструментом? Про всі ці глибинні процеси йдеться в знаковій публікації «Віча» «Володимир Шаповал: «Захоплення політичною боротьбою призводить до втрат законодавчих орієнтирів».

На розвиток теми працюють і наукові розвідки доктора політичних наук Леоніда Шкляра «Майбутнє немислиме без демократії», кандидата юридичних наук Івана Гладуняка «Політико-управлінські функції парламенту», кандидата філософських наук Алли Погорєлової «Передумови розширення доступу громадян до законотворчого процесу».

Проблематику вдосконалення законодавства про місцеве самоврядування, порушену в наукових працях авторів грудневого випуску журналу, на конкретних життєвих прикладах ілюструють й інші публікації. З них читачі мають змогу ознайомитися з досвідом подолання безробіття, наприклад, у місті Новограді-Волинському, що на Житомирщині, підготовки до Євро-2012 у Харкові й не тільки. До «Віче», до речі, публікує інтерв'ю з заступником голови Державної служби автомобільних доріг України Євгеном Прусенком, з якого читачі мають реальну можливість дізнатися, де саме пройдуть супершляхи вартістю в 50 мільярдів і коли вже ними можна буде подорожувати.

Є у «Вічі» й, так би мовити, «неформат»: надто вже немодно нині мовити добре слово про правоохоронців. Однак «Віче» — справедливе. Його герої — міліцейський генерал з Вінниччини, котрий дбає про старих і самотніх; автомобілісти, працівники ДАІ та громадські діячі громад Рівненської області, де створено умови для організації безпечного руху на дорогах; севастопольські судді, що поновлюють права. А завершує «силовий блок» інтерв'ю з заступником начальника Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка Віктором Улічем, в якому читач має змогу з'ясувати для себе долю військових кафедр у ході реформування Збройних сил та переходу на контрактну основу.

«Віче» піднімає завісу таємничості особистого життя Григорія Сковороди, 285-ту річницю від дня народження якого відзначаємо у грудні. В архівній розвідці автор журналу, лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка Микола Шудря припускає, що філософ, котрого ловив, але так і не спіймав світ, таки міг бути в шлюбі, в якому, гадано, народився його син Григорій Ніцкевич. «Хтозна, чи зустрічався Григорій Савич зі своїм сином, який мав материне прізвище від другого чоловіка — Ніц(ч)кевич. Та все ж нащадки зберегли цю історію». Автор розповідає її докладно, цитуючи листи. Отже, читайте грудневе утаємничене «Віче».

Саме останнє число парламентського теоретичного та громадсько-політичного журналу містить і покажчик наукових статей за 2007 рік — своєрідний підсумок роботи авторів і видання.

Передплачуйте журнал «Віче», покваптеся, щоб одержувати його вже з січня 2008-го. Дивіться наш сайт www.viche.info.

БАБЛОПОЛУЧЧЯ,

або Як нікопольську «Січ» на Одещині прикарманювали

Чухає нинішній депутатський корпус району свою принципову потилицю. З демократичним азартом. Але чи не запізно? Хоча вже кілька років деякі депутати за дорученням своїх виборців «штурмують» своїми зверненнями місцеві й центральні кабінети влади, вимагаючи... законності та кари порушникам. Тільки грудневим сніжком осідає безнадія по дніпропетровсько-київських чиновницьких шухлядах. Та благопристойно вершить своє традиційно безвідповідальне дійство правовий глум. Але...

Уперше така собі чуханина колгоспно-радгоспних потилиць була надзвичайно радісною. Бо на початку 90-х років тридцять один представник ради аграрно-промислового комбінату (АПК) «Нікопольський» тиснули одне одному правиці. По-мужськи. З гранчаками в руках. За гучний «одобрямс». Як-не-як на березі Чорного моря, вважай, з'явилася капітальна диво-база відпочинку для трударів села, й не інакше! На земельній ділянці понад гектар! І оздоровлюватимуться селянські покоління цілорічно. «Директива» тоді пішла чітка: на проект коштів не жалкувати. А щоб задум та задзвенів достойною перспективою, пустили козацьку шапку-бирку по щедрому нікопольському колу. І на чорноморську «Січ» (так назвали міжколгоспне чудо краси) попливли гроші-грошенята, майстри-майстренята, КамАЗи й «газельки» з харчами та будматеріалами, ентузіасти з ентузіастками та одеськими спецами-монтажниками. Щоб там, у тихій приморській затоці Кароліно-Бугаз, за сотні кілометрів, усе по-нікопольському цвіло й пахло.

Патетичним натхненником створення цієї райської оази, а також прискіпливим екзаменатором будівництва виступав Микола Письменний, тодішній «його святосте» представник Президента в районі. І року 1995 засвітили вогнями вісім ошатних двоповерхових стаціонарних корпусів-котеджів на 192 сільські курортники. Один із них — з люксівськими номерами. Мабуть, для передовиків виробництва. Звичайно, з газом і водопостачанням, трансформаторною електропідстанцією, холодильниками й телевізорами в номерах, газовими плитами на кухнях, душовими, дитячим ігровим майданчиком, м'яким і твердим інвентарем. Словом, печись на сонці в бурштиновій воді та печи, вари і сало смаж на кухні. Своя оздоровниця стала привабливим місцем відпочинку для нікопольців.

Через кілька років радісна депутатська чуханина стала переростати в тривожну. Чорне море гроші ковтнуло. За різними підрахунками, десять мільйонів. А очікуваного зиску, тобто фінансової віддачі, в часи скороспілих агрореформ, як на одеській набережній кажуть, «то нема, то нєту». І путівки роздавали, і «нахлобучки» на додачу, але морський клімат у «Січі» чогось зусиллями несподівано перетворився на гранітну брилу... на міжколгоспній шиї комбінату. І не без езмудрості Миколи Григоровича (на той час уже поважного і впливового члена ради АПК) визрів черговий «одобрямс»: здати «Січ» в оренду на 11 років приватній фірмі «Весна», що в Білгород-Дністровську, заснований підприємцем Анатолієм Баудером.

Дирекція комплексу з будівництва при АПК «Нікопольський» в особі директора Леоніда Дехтярьова у грудні 2000 р. укладає унікальний за змістом договір, у якому балансова вартість «об'єктів бази» уже несподівано впала до 1 млн. 869 тис. 796 грн. І орендна плата за користування цілісним оздоровчим комплексом була встановлена у 1 тис. 833 грн. 33 коп. щомісячно. Але й ці «мізерні» кошти не надходять на рахунок АПК, бо залишаються в пана Баудера. На всілякі витрати. А перспективу для «Січі» прирекли непомітним пунктом: «Цей договір оренди складений із наданням права кожному на викуп бази відпочинку». Панство собі на умі. Підписи під договором стоять, печатками покриті. Ще й віза тодішнього начальника управління сільського господарства Нікопольської райдержадміністрації Володимира Кураткіна красується. Видно, що «зметикували на трьох». Хоча чинне на ту пору українське законодавство забороняло таку процедуру. Майно бази мусили передавати на баланс підприємств-правонаступників АПК, які будували «Січ», або безоплатно повернути її до комунальної власності Нікопольського району. І жодних подарункових чи викупних варіантів. Але ж, якщо комусь та дуже хочеться, то й варто поморочитись.

Тим часом сам пан Баудер, як представник «нових» одеських, одержавши договірний папір на «Січ», швидко «смикнув» свою вирішальну роль ефективного орендаря-фаворита. До Нікопольського АПК «полетіли» білі та пухнасті депеші про збитки та збитковість, про труднощі з відпочивальниками, про відсутність коштів, про розкрадання цінностей у «Січі» й тому подібну орендаторську «безвихідь». Так просто ж: відмовся від оренди, навіщо «мучитися». І вже в 2002 р. орендні стосунки на прохання орендаря було продовжено ще на три роки, тобто до 2014 року. Така нібито безвихідь. Що б це означало в задуманій тактично-стратегічній операції-багатоходівці? Про це стало відомо вже наступного року вузькому колу «приаграрних» осіб, коли генеральний директор АПК «Нікопольський» Віктор Білоус із командою своїх вірних «побратимів» вирішив не бути дріб'язковим і продати «Січ» гарному пану у

орендарю Баудеру. Зібрались найдовіреніші, пожурились, поплакались, на рахівниці поклацали, дулі в кишенях потримали й вирішили перепрофілювати діючу міжколгоспну базу... на базу незавершеного будівництва. На такій моделі в своєму виступі-заспіві особливо наголошував давній член ради і тоді вже директор приватного підприємства АФ «Славутич» вельмишановний Микола Письменний.

Щоб хоч якось під закон замаскувати свою майнову оборудку, доручили Нікопольському бюро технічної інвентаризації зробити оцінку бази відпочинку. Не виїжджаючи на місце розташування об'єкта, кваліфікований експерт-інвентаризатор Маргарита Чумаченко заочно увічнила себе, склавши такий потрібний акт приймання-передавання робіт з експертної оцінки нерухомого майна бази відпочинку «Січ». І вартість у неї остаточно вимальовалась і стала казково привабливою — 146 тис. 360 грн. За цю суму оцінки комплексу оздоровниці можна було придбати хіба що чотири з половиною автомашини «Таврія». Вражаюча щедрість. І, «не відходячи» від акта експертизи, пан Білоус і пан Баудер підписали договір купівлі-продажу № 1007 від 20 січня 2004 р., «забувши» навіть його нотаріально посвідчити. За принципом: що хочемо, те й «мочимо».

Цієї ж морозної днини спритний одесит цей недооформлений «документ» устиг привезти в рідні пенати за 560 км від Нікополя, написати позов і здати його до Білгород-Дністровського міжрайонного суду. Щоб визнати дійсним зазначений договір купівлі-продажу та визнання права власності Баудера на нерухоме майно бази відпочинку «Січ». І хоч держмито не було сплачене, голова суду Микола Смаглій позов прийняв і своїм екстреним рішенням на двадцять дев'ятий день січня позовні вимоги задовільнив повністю. Старався, як і належить судочинцю. Проте нинішньому керівництву Нікопольської райради точно відомо, що квартири підприємця-позивача і судді-законника — в одному житловому будинку. Поважний сусід із поважним сусідом, самі знаєте...

Заступник прокурора Одеської області, державний радник юстиції 3-го класу Анатолій Меденцев, вивчивши матеріали справи й прийняте паном Смаглієм судове рішення, зазначає, що воно ухвалене за відсутністю будь-яких документів, які засвідчували б право власності продавця на об'єкти, що відчужуються. Позовні вимоги Баудера стосуються об'єкта незавершеного будівництва, хоча суддя визнав право власності на нерухоме майно як завершене будівництво. Бо згідно з договором оренди підприємець брав в оренду діючу базу відпочинку.

У розглянутій паном Смаглієм цивільній справі відсутній належним чином завірений статут АПК «Нікопольський». А є лише сумнівної законності статут якогось агрокомбінату, зареєстрований розпорядженням голови Нікопольської РДА М. Письменним від 23.05.1996 р. Там у п.3 є посилання на те, що його утворено згідно з постановою Ради Міністрів УРСР від 17 листопада 1987 р. зборами уповноважених представників підприємств, організацій, колгоспів і радгоспів 17 березня 1987 р. Суддя чомусь не звернув увагу на подібну календарну нісенітницю. Реєстрували в одному році, утворювали у березні іншого року, а посилалися на урядову постанову, якої ще й не існувало.

На думку прокурора, судове рішення ухвалено з порушенням норм і матеріального права. Не з'ясовано, коли ліквідовано АПК «Нікопольський», хто був балансоутримувачем бази відпочинку «Січ» після реорганізації колгоспів. Чи ініціювали органи місцевого самоврядування передання оздоровниці до комунальної власності, чи дійсно було засідання ради АПК, чи мала право рада АПК ухвалювати рішення щодо продажу бази відпочинку. Адже право продажу належить власнику товару, а не групі зацікавлених чиновників.

Те, що залюбки побачив одеський прокурор у році нинішньому, ніяк не могли помітити за три останні роки кілька прокурорів Нікопольського району, їхні міліцейські колеги, обласні пінкертони та правозахоронці, де оббивали пороги два завзяті депутати Нікопольської райради Петро Грищенко та Володимир Самусь. Вони вимагають повернення «Січі» до комунальної власності району та покарання посадовців, котрі своїми діями «узаконювали» кількамільйонне, на їхню думку, розкрадання міжколгоспної власності. Серед уже озвучених прізвищ діячів оздоровчого благополуччя, а точніше, «баблополуччя», які фігурують у кримінальній справі, вони називають і екс-голів РДА та райради Миколу Письменного, Євгена Бовкуна та Миколу Матюка. Їхня депутатська вимога: визначити ступінь кримінальної відповідальності державних службовців, чия бездіяльність чи осмислене сприяння у санкціонуванні продажу майна та земельної ділянки нікопольської «Січі» в Кароліно-Бугазі «освятили» ті діяння та завдали непоправних збитків у надто великих розмірах... трудівникам району.

Михайло СКОРИК.
Нікополь—Одеса—Дніпропетровськ.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

P. S. Після офіційного звернення власного кореспондента «Голосу України» у Дніпропетровській області до прокуратури Дніпропетровської області заступник прокурора Олександр Котенок повідомив, що розслідування кримінальної справи поновлено, воно проводитиметься у повному обсязі слідчими працівниками прокуратури Кривого Рогу. Ми повернемося до цієї гострої соціальної проблеми.

Те, що залюбки побачив одеський прокурор у році нинішньому, ніяк не могли помітити за три останні роки кілька прокурорів Нікопольського району

У битві за крісло «еліта» показує... зуби

— Перші грозові хмари, — розповідав (маючи на руках цілу теку документів. — Авт.) у корпункті «Голосу України» заслужений лікар В'ячеслав Петренко, — я запримітив у другому півріччі минулого року: з невідомих причин у лікарні впродовж півроку було здійснено кілька серйозних інспекторських перевірок. Ось тоді я й зрозумів, мене не хочуть бачити керівником лікарні.

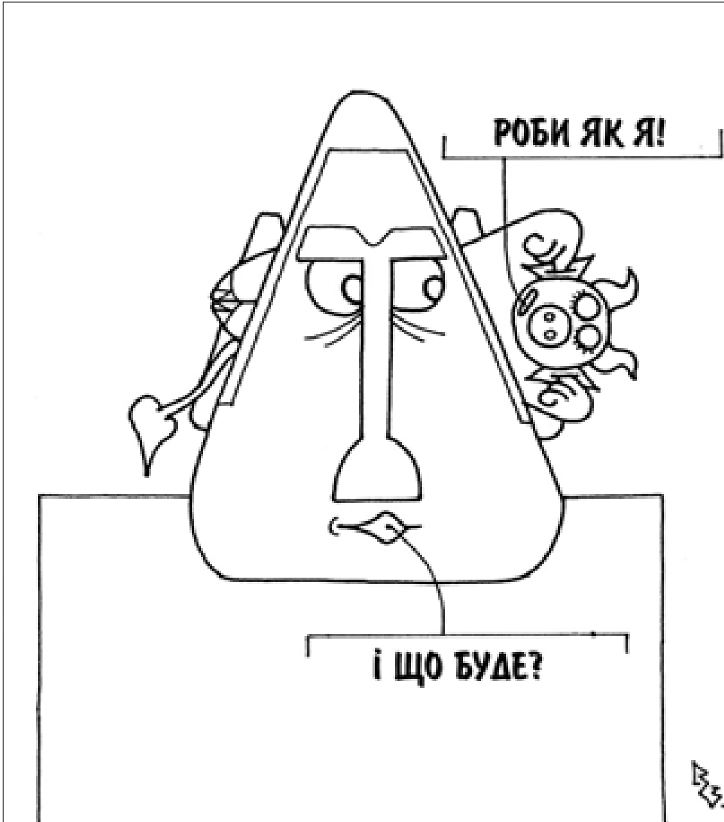
Однак в жодній з них я не побачив зловживань в діях керівника медичного закладу. Не знайшлося їх і в роботі очолюваного ним благодійного фонду «Охорона здоров'я XXI століття». Гадаєте, все? Після деякого перепочинку розгортається нова «фронтальна атака», що супроводжується черговими перевірками. І знову крамоли кіт наплакав. Нове перегрупування сил. А привід підкинула кандидат медичних наук, на той час ще завідувачка денного стаціонару п'ятої лікарні П. На початку липня вона «розродилась» цілим «зверненням» на адресу міського голови, в якому виставила свого начальника і колектив лікарні, де вона пропрацювала кілька років, у непривабливому світлі.

На епохальне «звернення» накладається резолюція: «До розгляду та відповідного реагування». Зокрема, у зверненні мова йде про жорстокі методи керування, різке зниження якісної медичної допомоги, примусове збирання медперсоналом з хворих благодійних внесків, тиск на лікарів, незгодних з політикою Петренка, маніпуляції коштами благодійного фонду...

Звинувачення, справді, більш ніж серйозні. Навіть одне з них тягне на «вовчий» білет, але чому ж тоді принципова поборниця справедливості зважилася відкрити очі громадськості аж на сьомий рік співпраці з таким «монстром»? Невже совість прокинулася? Чи, може, тут інше підґрунтя? На переконання головного лікаря, думка виставити його на посміховисько всій області могла зародитися після того, як вона довідалась про своє майбутнє звільнення з посади завідувачки денного стаціонару. Причому, зважте, звільнення на законних підставах згідно з ст.43' Кодексу законів про працю України, де чорним по білому записано: «Звільнення з суміщуваної роботи в зв'язку з прийняттям на роботу іншого працівника, який не є сумісником».

Почала працювати чергова комісія, до того ж за відсутності головного лікаря, який саме перебував у тарифній відпустці. І хоча накопала «пшик», чи не для острашки «піддослідної» жертви, не забула «рекомендувати» управлінню охорони здоров'я Сумської міськради «... звернутися до правоохоронних органів, КРУ, а також податкової інспекції...» на предмет перевірки роботи благодійного фонду, лікарняної каси та кредитної спілки. Але керівник зазнав удару з іншого боку — оприлюднення вищезгаданого звернення (цікаво, хто з переправив його туди? — **Авт.**) у серпневому номері одного з сумських рекламно-ділових часописів під претензійним заголовком «Своя рука — владика?», авторство якого приписав собі працівник видання. Після цього засіб масової інформації витирав ноги об В'ячеслава Петренка ще в чотирьох чи навіть п'яти своїх публікаціях. В одній з них, зокрема, група ветеранів звинувачує керівництво лікарні у позбавленні їх права на гарантовану Конституцією безплатну медичну допомогу, у продажу медперсоналом талонів на прийом до лікарів, у розправі В'ячеслава Петренка над провідними лікарями... В іншій — розповідає про лист інваліда війни І групи до міського голови, в якому той скаржиться, що йому майже повністю довелося оплатити лікування в офтальмологічному відділенні лікарні. У третій — вказує Петренку за протегування своєму заступникові, у четвертій — повторно переповідає «одкровення» (як і в першій публікації під вивіскою «ім'ярек». — **Авт.**) «ображеної» вже екс-завідувачки, у п'ятій — менторським тоном просторікує про мораль і чесність. При цьому, як кажуть, заочно. Адже ніхто з авторів, наголошує Петренко, так жодного разу не вважав за потрібне вислухати «звинуваченого». Мало того, редакція часопису навіть за вухом не почесала на прохання В'ячеслава Петренка зустрітися «для висвітлення на сторінках видання об'єктивної ситуації у лікарні», а й надалі, з чужого голосу, продовжувала знеславлювати вибрану «жертву». Отож замість того часопису ми спробуємо спростувати частину фактів, висмоктаних ним з пальців замовників.

Так, у статті «Благодійність — прерогатива бідних?» автор, називаючи прізвища «жертв», ллє крокодилячі сльози за виживання з лікарні «улюблених, висококопрофесійних лікарів». Усе нібито й так, але зовсім не так. Як мені пояснив Петренко, усі четверо звільнилися за власним бажанням, до того ж двоє — без категорії — перейшли до медичних закладів, де працюють їхні чоловіки, один вищої категорії — перейшла на посаду заступника головного лікаря до іншої лікарні, четвертий — хірург пішов на підвищення до обласної лікарні ще п'ять років тому. Проте один з лікарів вищої категорії був таки звільнений за участь... у розпиванні спиртних напоїв у робочий час з підпорядкованим йому колективом. Тепер стосовно «опікунства» головним лікарем одного зі своїх заступників. Як на мене, то тут напускають туману, стверджуючи, що Наталя К. обіймає цю посаду всупереч кваліфікаційним вимогам. Водночас опускають одну істотну деталь: кандидатуру звинувачуваної на керівну посаду затверджували і начальник обласного управління охорони здоров'я, і його міський колега. Окрім цього, Наталя К. має II категорію лікаря-невролога і II з управління у сфері охорони здоров'я, а нині, після курсів у Харківській академії післядипломної освіти, отримала сертифікат на право отримання І категорії. «Реверанс» про продаж талонів на прийом до лікарів спростувала безпосередньо комісія, яка зазначила у своїх висновках «наявність у реєстратурі лікарні достатньої кількості талонів на 9-ту годину ранку...». Та підемо далі.

За результатами розслідування однієї з комісій учасники апаратної наради при начальнику міського управління охорони здоров'я справді визнали роботу денного стаціонару СМКЛ №5 за 7 місяців 2007 року незадовільною. Однак про цей конфуз журналісти ні пари з вуст. Чи не тому, що згідно зі службовими обов'язками відповідальність за це була покладена — на кого б ви думали? Точно, саме на авторку викривального «звернення».

Зате газетярі з непідробною втіхою і сарказмом розповідали, що в 5-й лікарні хворі з вини медперсоналу змушені лікуватися практично за свій рахунок. І бодай натяку, чому. Невже тамтешні ескулапи злодійськи привласнювали чужі кошти? Якби ж то. Згідно з нормативами для нормального функціонування медичного закладу і надання хворим якісної медичної допомоги 5-та клінічна нинішнього року мала б отримати щонайменше 38,8 мільйона гривень бюджетних коштів. А тепер вгадайте, який кошторис міська влада затвердила для свого комунального дітища на 2007 рік? Неповні 13,4 мільйона гривень, або 34,5 відсотка від потреби. Тобто виділила від своїх «щедрот» на добове утримання одного стаціонарного хворого, включаючи медичне обслуговування і харчування, аж 3,86 гривні. Саме завдяки такій «благодійності» з боку держави і сумської міської влади (до речі, аналогічна «оздоровча» ситуація в усіх медичних закладах міста. — **Авт.**) хворі справді змушені лікуватися фактично за свій рахунок. Ось тому інвалід І групи і звернувся з різким листом не до В'ячеслава Петренка, а до Геннадія Мінаєва, в якому, зокрема, запитує останнього: «...Як ви поясните нам, ветеранам, власні обіцянки і запевнення про покращення побуту і життя інвалідів і ветеранів війни, якими частували нас у дні святкування 60-ї, 61-ї і 62-ї річниці Перемоги... Вважаю дії владних структур і міськвиконкому протиправними, такими, які погіршують моє право на соціальний захист... Хоч суд у нас і дороге задоволення, змушений судитися з владою...». Невже не знають, не відають про стан сумської, як, зрештою, і української медицини загалом, «правдолюби» сумської газети чи міської ради? Гадаю, знають. А чому газетні правдолюбці не повідали сумчанам і про те, як у жовтні цього року при 5-й міській лікарні була ліквідована поліклініка сімейного типу, у складі якої функціонувало 15 сімейно-територіальних дільниць з населенням понад 33 тисячі чоловік. Хоча б одне сумське видання словом чи півсловом обмовилося про це «елітне» свавілля, адже проіснував унікальний заклад неповних дев'ять місяців. Держіть кишеню ширше! Де тепер приймають своїх пацієнтів сімейні медики? Фактично на головах колег з 5-ї клінічної — по четверо у кабінеті, а завідувач взагалі у душовій (!). Хто накинув оком на приміщення площею 615 квадратних метрів? Цікаво, чи знає це міський чільник Геннадій Мінаєв.

Ось така негарна, про яку вже в курсі всі городяни, історія трапилася в Сумах. Припускаю, що її метою може бути — замість скомпрометованого заслуженого лікаря України В'ячеслава Петренка посадити у крісло головного лікаря когось зі своїх васалів. Про це говорять і в міськвиконкомівських, і в медичних кулуарах. Навіть називають ім'я «васала».

До речі, 19.09.07 начальство накладає на Петренка дисциплінарне стягнення у вигляді догани. Однак Ковпаківський районний суд міста Суми під головуванням судді В. Князєва визнає наказ незаконним і стягує з відповідача на користь В. Петренка 200 гривень на відшкодування моральної шкоди. На бік керівника 5-ї стала і міська прокуратура, яка в матеріалах відомчої комісії вбачила «... необ'єктивність і упередженість перевірки, що викликає сумніви в її висновках». Не виявили злочинних порушень у діяльності діючих благодійних фондів і співробітники УМВС України в Сумській області. Отже, коло замкнулося?.. Дудки. 16 листопада міський голова таки видав наказ про звільнення В'ячеслава Петренка з посади головного лікаря. Виникає запитання: чому ж тоді медичне начальство «...за високі показники в діяльності, сумлінну та добросовісну працю...» упродовж тільки нинішнього року п'ять(!) разів преміювало В'ячеслава Петренка посадовими окладами, а Геннадій Мінаєв «...за сумлінне виконання службових обов'язків, високі показники у справі охорони населення...» нагороджував головного лікаря СМКЛ №5 В'ячеслава Петренка нагрудною відзнакою?

Саме у пошуках відповіді на ці запитання я вирушив на зустріч з опонентами В'ячеслава Петренка. На жаль, на той час міський чільник перебував чи то у відпустці, чи то на лікарняному, а ось начальник управління охорони здоров'я Сумської міської ради Ольга Братушка виявилася на місці. Тут, либонь, і починається найцікавіше.

Довідавшись про мету мого візиту, Ольга Володимирівна навідріз відмовилася давати інтерв'ю «на диктофон». А почувши моє перше запитання, сама одразу перейшла в наступ і звинуватила мене у всіх смертних гріхах, передусім в упередженості на користь В'ячеслава Петренка. На моє зауваження, що ні міліція, ні прокуратура під час власних перевірок не знайшли в діях головного лікаря Петренка жодного криміналу, більше того, навіть офіційно звинуватили комісію в упередженості по відношенню до Петренка, як і те, що суд зняв з нього догану, розгнівана пані Братушка, округливши очі, повідомила, що всі вони там одним миром мазані, і що за ці виправдувальні вердикти вона дійде зі скаргою до «самої» Генеральної прокуратури України. Далі було ще цікавіше — начальник управління охорони здоров'я Сумської міськради викликала з приймальні на підмогу чи то адвоката, чи то юриста Василя Ковтуна. Тож відтепер вони напосідали на мене з двох боків: пані Братушка продовжувала звинувачувати в упередженості, а чи то адвокат, чи то юрист погрожував судовою розправою, якщо де-небудь буде оприлюднено диктофонний запис (ваш кореспондент увімкнув його для розмови з однією з підлеглих, яка захищала начальницю. — **Авт.**). Одне слово, розмови не вийшло. Та недарма люди кажуть: вік живи — вік учись. Коли я покидав кабінет, пан юрист ще раз насварився на мене пальцем і показав мініатюрний цифровий диктофон, мовляв, начувайся, я то нашу розмову записав без всілякого дозволу?!. От тобі, бабо, й Юра. Що дозволено Юпітеру, те не дозволено бику?

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Невдовзі після описаних подій до редакції надійшов лист за підписом начальника управління охорони здоров'я Сумської міської ради О. Братушки. Зокрема, там сказано, що «в даний час Ковпаківським райсудом м. Суми розглядається резонансна справа про поновлення на роботі головного лікаря комунальної установи «Сумська міська клінічна лікарня №5» Петренка В. Ю., звільненого за розпорядженням міського голови м. Суми.

Жмурков В. Р. з'явився в управління охорони здоров'я Сумської міської ради під приводом того, що у нього є колективне звернення заступників бувшого головного лікаря комунальної установи «Сумська міська клінічна лікарня №5», яке не пред'явив, при цьому почав без дозволу вести запис розмови на диктофон з начальником управління. Вів себе нетактовно, з явно захисним ухилом бувшого головного лікаря Петренка В. Ю., звільненого за систематичне невиконання своїх посадових обов'язків, згідно з трудовим договором.

Таку поведінку Жмуркова В. Р. вважаємо недостойною...»

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

P. S. ***Мильна булька, яку деякі сумські засоби масової інформації роздували кілька місяців, нарешті луснула. 12 грудня 2007 року Ковпаківський районний суд міста Суми під головуванням судді Г. Рунова рішуче поставив крапку в резонансній справі й визнав незаконним розпорядження Сумського міського голови Геннадія Мінаєва «Про звільнення головного лікаря КУ «Сумська клінічна лікарня №5» Петренка В'ячеслава Юрійовича від 16 листопада 2007 року» та зобов'язав поновити його на посаді головного лікаря з відшкодуванням завдань матеріальних збитків.***

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Місце зустрічі — найвища гора

У гірському селі Слободі Болехівській лише три стаціонарні телефони: в сільській раді, школі та на пошті. Щоправда, недавно встановили таксофон. Певні незручності селяни долають у незвичний спосіб: бажаючі спілкуватись зі світом підіймаються з мобільним телефоном на найвищу гору (1400 метрів).

— Навесні відпаде потреба йти туди, бо на околиці села, сподіваємось, запрацює базова станція мобільного зв'язку, — каже сільський голова Степан Данилів. — Та вершина, напевне, залишиться місцем зустрічі для молоді.

Степан головує другу каденцію поспіль. У нього велике господарство — села Слобода Болехівська, Липа і Лужки.

Тут з діда-прадіда панує національний дух. У Слободі Болехівській, скажімо, народився і нині мешкає Дмитро Квецко — багатолітній політичний в'язень, засновник підпільного Українського Національного Фронту. Село Липа відоме старшинською школою «Олені», де формувалися сотні УПА під проводом Ярослава Мельника. Нинішнього літа відкрито пам'ятник героєві, наступного Липа скликатиме гостей з усієї країни на традиційне сходження на гору Яворину. Патріотичному святу, якому другий десяток років, нададуть статус обласного.

Мають свого героя й Лужки. Тут народився побратим Євгена Сверстюка й Опанаса Заливахи Ярослав Лесів — священик і поет, котрий провів найдовшу в світі (192 доби!) тюремну голодовку.

Ці села унікальні й тим, що зберегли давні церкви-пам'ятки дерев'яного зодчества. У Лужках, наприклад, храм проектував професор архітектури Іван Левинський — автор залізничного вокзалу, інших будівель Львова, занесених до списку пам'яток ЮНЕСКО. Понад триста років церкви у Слободі Болехівській, яку збудували місцеві майстри без єдиного цвяха. Поруч селяни зводять нову дерев'яну за оригінальним проектом, також без єдиного цвяха.

У розмовах з горянами відчувається повага до сільського голови Степана Даниліва, якого тут називають «швидкою допомогою».

— У Витвиці є станція швидкої медичної допомоги, яка обслуговує одинадцять територіальних громад, зокрема й наші села, — розповідає Степан Михайлович. — Та у неї проблеми з автомобілем. Разом з іншими керівниками гірських сіл сподіваємося на сприяння заступника голови обласної ради земляка Остапа Дзеси у придбанні нової машини. А тим часом, маючи медичну освіту й практику, не відмовляю односельцям у допомозі й нерідко своєю машиною везу хворого до лікарні за 30 кілометрів.

Зайшла мова і про навчальний заклад.

— У нас школа — козацька держава, в ній є кошові, а кожен клас — курінь зі своїми правами й обов'язками, — зазначає сільський голова. — За структурою козацької держави ЗОШ працює понад десять років.

Чи не на кожній сесії районної ради порушує проблеми горян їхній депутат Євгенія Квецко, вчитель в Слободі Болехівській. А їх — як води в річках. На все потрібні кошти. А доходи сільської ради незначні. Єдина надія на позитивні зміни в державі, кажуть люди.

Оксана РОВЕНЧАК.

Долинський район Івано-Франківської області.

«Всевидюще око»

допомагає підвищувати безпеку туристів та поліпшувати охорону пам'яток архітектури

Потрапивши до Інтернету, сьогодні можна «гуляти» вулицями Кам'янця-Подільського, що на Хмельниччині, стежити за безпекою руху на них і навіть допомагати правоохоронцям, коли побачиш якісь порушення. А стало це можливим завдяки тому, що восени тут запрацювало 16 камер відеоспостереження, а дві з них діють в онлайновому режимі. Прикметно, що таке незвичне чергування розпочалося саме в День місцевого самоврядування — на початку грудня. Отож відчуйте себе шерифом і стежте за порядком: за рухом транспорту, діями і вчинками перехожих, усім життям міста! І практично цілодобово.

Разом із Оксаною Ладоренко, заступником начальника управління міжнародних зв'язків і туризму міськвиконкому, автором цього проекту, йдемо до міськвідділу внутрішніх справ, щоб побачити, як це працює. Дізнаємося, що для ведення відеоспостереження створено спеціальний підрозділ з трьох чергових при міськвідділі міліції. Це нововведення підтримало обласне управління МВС. Придивляємося до новинки. Ось камера розвернулася на 360 градусів, і в її «всевидюще око» потрапило авто, що спричинило аварійну ситуацію, різко перевищивши швидкість. А он далі вона запримітила хулігана, який намагається поцупити сумочку в жінки. Інформація тут же надходить до патрулів на дорозі, працівників ДАІ. Отож начувайся, порушнику!

— Це величезна допомога нам, — каже координатор проекту від партнерської організації — міськвідділу міліції — Олександр Кіняк. — З допомогою камер, наблизивши зображення, можна виявити викрадачів транспорту, вчасно відреагувати на дії грабіжників, нападників.

— Наше місто — відомий не тільки в Україні центр туризму, — розповідає перший заступник міського голови Сергій Бабій. — У Комплексній програмі розвитку туристичної галузі Кам'янця-Подільського на 2005—2015 роки визначено пріоритетні завдання цієї сфери: збереження культурної та природної спадщини, розвиток нових видів туризму, покращення якості обслуговування та підвищення рівня безпеки туристів. За результатами проведеного опитування серед представників туристичних підприємств та туристів визначено першочергову умову — підтвердження гарантії безпеки під час подорожі. Головним це питання є для іноземців. Майже 80 відсотків інтерв'юерів, яким пропонували відпочинок у Кам'янці-Подільському, зацікавлені в підвищенні рівня безпеки, що значно, на їх думку, сприятиме збільшенню кількості екскурсантів. Ця вимога особливо гостро стоїть під час свят та фестивалів.

— Усе це підштовхнуло мене до написання проекту, — ділиться Оксана Ладоренко. — Його підтримав Фонд сприяння розвитку місцевого самоврядування при Президенті України. До слова, це не перший фінансований фондом наш проект. Ми довго міркували, де саме встановлювати камери, провели опитування, «круглі столи», щоб апаратура працювала максимально ефективно. Вдало змонтував її підрядник — фірма ДП «Центр «Інновації та технології». Одним із основних методів організації роботи з профілактики правопорушень на вулицях і в громадських місцях є комплексне використання сил та засобів міліції. Підтримка правопорядку на вулицях — завдання патрульно-постової служби. Та патрулювання здійснюється на визначених маршрутах і не є цілодобовим. А збільшення чисельності патрульної служби потребує значних витрат. Масові відвідування міста припадають на літній період, причому серед зрослої кількості самостійних та неорганізованих туристів значний відсоток — люди похилого віку та іноземці. Часто виникає потреба також в оперативній медичній допомозі. А хто повідомить «швидку», коли гість не знає ні мови, ні номера телефону?! Тепер замість нього «скаже» камера.

Влада міста розробила Програму системного підходу до підвищення рівня безпеки туристів та охорони пам'яток архітектури у Кам'янці-Подільському. На думку міського голови Олександра Мазурчака, плановий підхід сприятиме сталому розвитку таких рентабельних видів туризму, як конференційний та корпоративний. А використання нових технологій у системі охорони пам'яток історії та архітектури дасть можливість економити значні кошти на поточних ремонтних роботах. Передбачається прокладення паралельної з черговою частиною лінії зв'язку з основними службами життєзабезпечення міста («Швидка допомога», пожежна частина, міськводоканал тощо). Контакт із патрулями підтримуватиметься через радіозв'язок. А наступний крок — муніципальна мережа інтернет-зв'язку, що дасть можливість об'єднати заклади туристичної інфраструктури міста в єдину систему бронювання туристичних послуг.

До Кам'янця-Подільського щотижня з різних куточків держави їдуть люди. Чимало з них цікавляться тутешнім відеонаглядом. «Добре, коли такі системи запроваджуватимуть повсюдно в Україні, — каже Олександр Мазурчак, — адже з допомогою відеонагляду можна приборкати злочинність. У Сеулі, столиці Південної Кореї, наприклад, порушника доганяють щонайбільше за 20 хвилин, бо там камери на кожному кроці».

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: в «онлайн-лабораторії правопорядку» Оксана Ладоренко, Олександр Кіняк та черговий Вадим Маневич.

Фото автора.

Вина й виноград «Масандри» знову поза конкуренцією

■ УСПІХ

— Зібрали 25,2 тисячі тонн добірного винограду. За останні двадцять років це другий рекордний, після 2003 року, врожай, хоча чотири місяці були під шаленою спекою без дощів, а такої несприятливої для плантацій бурштинових грон зими не було сімдесят років, — каже генеральний директор Національного виробничо-аграрного об'єднання «Масандра» Микола БОЙКО **(на знімку).** ***— На старті збирання ми навіть не гадали, що завершимо його з таким результатом. Кожен кілограм обласканого сонцем винограду відмінної якості, чудовими будуть і цьогорічні вина.***

У щоденній праці й на традиційному святі вшанування кращих трудівників кількатисячного колективу не забули, якими зусиллями дався нам вагомий врожай. Тож по праву сто передовиків за підсумками цього року вшановані грамотами, преміями, квітами. Десятьом трудівникам вручено «Знак пошани» Мінагрополітики України.

За кількістю зібраного винограду лідирує судакська зона: радгосп-завод «Судак» зібрав два плани, «Морський» — 183 відсотки. Ці господарства попереду і з урожайності: в першому — 94 центнери з гектара, в другому — 104. Загалом по об'єднанню врожайність гідна — 70 ц/га. Виноград уже встигли переробити, виноматеріали відмінні, що дає змогу виробляти всі кращі марки масандрівських вин. Навіть значну партію мускату білого червоного каменю й піно-грі, які виходять на рівень шедеврів виноробства аж ніяк не кожен рік.

Та й за такої обнадійливої ситуації Миколу Костянтиновича хвилюють три головні проблеми. Політична, тісно переплетена з дорогоцінною масандрівською землею: на унікальні виноградні плантації постійно вчиняють «хвильові» наступи охочі розтягти загальнонародний скарб по ласих шматочках. А це ж гордість держави, найкращі вина України, які приносять їй чималу валюту! Друга — дедалі відчутніші зміни клімату, тож потрібно переходити на нові технології. І, не гаючись, вирішувати питання кардинального переозброєння усього виноробного господарства, про що нині йдуть переговори з передовими виноробними країнами.

З цього приводу Микола Бойко розповів недавній випадок. Показуючи делегації італійських виноробів набутки радгоспу-заводу «Алушта», зауважив, як зверхньо гості оглядали наше застаріле устаткування, особливо коли побачили дробарку ще 1960-х років. Але коли їх запросили на дегустацію, з кожним зразком вина італійці «ставали нижчі зростом». А потім зовсім скисли, після відвідин інших підрозділів «Масандри», бо зрозуміли, що показують їм традиційний набір напоїв об'єднання, кожен з яких закордонні колеги охарактеризували як надзвичайно добрий.

— Треба знати собі ціну, — переконаний Микола Костянтинович. — Ми у світі давно на рівних. А коли поміняємо устаткування, то будемо, як казав поет, «попереду планети всієї». Недарма «Масандру» так гідно оцінили на всесвітньо відомих аукціонах «Сотбіс» та «Бонемс».

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Кого зустрічатиме Іван Федоров після судового рішення?

■ РЕЙДЕРСТВО

Хвиля переділу власності на основі судових рішень докотилася й до Запорізької області. Вже й тижня не минає, щоб у місцевих засобах масової інформації не з'являлися повідомлення про рейдерські атаки на акціонерні товариства та про те, що їхні власники стали черговими жертвами цих сумнівних оборудок і правових колізій.

— Журналістська оцінка подій, котрі відбуваються на приватизованих підприємствах, емоційна і не зовсім точна, — пояснив начальник Запорізького територіального управління Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку В'ячеслав Власов. — Досі випадків рейдерства у прямому значенні цього слова в нашому регіоні не було. Зате є численні порушення норм чинного законодавства з боку посадовців господарських товариств, а їхні «проколи» зацікавлені особи використовують для створення конфліктів та подальших судових спорів. Оскільки такі дії вписуються в рамки чинного законодавства, то й не можуть називатися незаконним захопленням підприємств. А джерелами справжнього рейдерства в Україні є недосконала модель приватизації державного майна, яка відбувалася в середині дев'яностих років, та моральний стан нашого суспільства. Особливо це помітно у випадках, коли теоретичне поняття «верховенства права» підміняється практикою «верховенства судді». На жаль, такий факт уже навіч. Нещодавно суддя Жовтневого районного суду Запоріжжя винесла рішення про перерозподіл контрольного пакета акцій ЗАТ «Запоріжкнига», застосувавши за аналогією норми нинішнього майнового права до оцінки процесів, які мали місце за часів уже неіснуючої колгоспно-кооперативної форми власності.

Такий комплекс і чужий?

Книготорговельний комплекс ЗАТ «Запоріжкнига», який дістався колективу у спадок від державного облкниготоргу, — дуже ласий шматочок. Збудований у вісімдесятих роках минулого століття на тихій вулиці Вишневій, що неподалік від центру міста, він вигідно відрізняється від стандартних залізобетонних коробок епохи «розвинутого соціалізму», а головне, крім адміністративного приміщення, має простори, з підведеним водяним опаленням склади та бокси для вантажівок (їх можна продати чи здавати в оренду великим і малим приватним підприємствам). Була ще й розгалужена торговельна мережа, яка налічувала майже пвсотні книгарень по всій області, та від них залишилася лише п'ята частина. Про могутність колишньої книжкової держави нагадують хіба що пам'ятник першодрукарю Івану Федорову, встановлений перед входом в адміністративне приміщення, й розповіді ветеранів колективу. Та хіба можна забути, якими престижними були професії поліграфістів та працівників книжкової торгівлі в суспільстві, де панував культ знань і високих духовних цінностей!

— Коли нас примусово відпустили у «вільне плавання», колектив був майже у розпачі, — розповідає голова правління ЗАТ «Запоріжкнига» Катерина Ковальова. — Як виживати, якщо в Україні тоді фактично перестали друкувати книжки? Система, котру створювало не одне покоління, розсипалася мов пісок. Не витримавши податкового тиску та високої орендної плати, врешті-решт конкуренції, книгарні почали закриватися одна за одною. Тому в них торгували чим тільки могли, аби дочекатися кращих часів. Думаю, що протрималися завдяки тому, що створили акціонерне товариство закритого типу, яке мало певну захисну оболонку від зазіхань ласих до чужого. У 2000 році ми нарешті полегшено зітхнули: відновилося, хоч і не в колишніх обсягах, українське книгодрукування, нас залучили до виконання державної програми із забезпечення загальноосвітніх закладів підручниками та навчальними посібниками. І тут якісь темні ділки почали скуповувати в наших пенсіонерів акції, щоб заволодіти контрольним пакетом. Порадившись, ми вжили контрзаходів і самі викупили прості іменні акції в тих колег, які побажали передати їх членам трудового колективу. Підкреслюю, все робилося в рамках чинного законодавства, по доброї волі, і це на деякий час відбило охоту в рейдерів зруйнувати наше акціонерне товариство зсередини.

Не києм, то палицею

Але затишшя виявилося передгрозям. Восени 2006 року група осіб, з яких «засвітилися» юрист із Запоріжжя Н. та житель міста Ізюм Харківської області Л., за генеральними дорученнями від декількох акціонерів 16 листопада подала позовну заяву в Жовтневий районний суд Запоріжжя до трьох керівників ЗАТ про визнання недійсними угод з відчуження акцій (керівництво «Запоріжкниги» припускає, що за генеральними дорученнями, мабуть, замасковано фактичний продаж акцій). При цьому не вказала, про які саме угоди йдеться і на яких підставах їх потрібно визнати недійсними. Мовляв, чули, що в «Запоріжкниги» скуповувалися акції, а от нам про це не повідомили і ми своєї частки не докупили... Мені важко повірити, що замість реальних доказів в суді можна керуватися чутками. Суддя 20 листопада 2006 року виносить ухвалу без реєстраційного номера про накладення арешту на все майно ЗАТ «Запоріжкнига», хоча навіть формально акціонерне товариство не було відповідачем у справі.

Та ось що цікаво. «Акціонери-позивачі», інтереси яких представлялися в суді, коли до них звернулися по роз'яснення члени трудового колективу, дружно подали заяви в нотаріат і суд про відкликання генеральних доручень та про відмову від позову. Крім того, керівники «Запоріжкниги» самі пишуть апеляційну скаргу, і 10 січня 2007 року Апеляційний суд Запорізької області скасовує арешт на майно акціонерного товариства. Здавалося б, питання вичерпане, але... Державний виконавець Державної виконавчої служби (ДВС) у Жовтневому районі Запоріжжя, який виконав ухвалу районного судді, за словами голови правління «Запоріжкниги», декілька днів під різними приводами відмовляв представникові підприємства в ознайомленні з матеріалами виконавчого провадження, вирішив, що ухвала Запорізького апеляційного суду щодо скасування арешту на майно акціонерного товариства якась розпливчаста, і подав заяву про її офіційне роз'яснення. Такий документ надійшов чомусь із великим запізненням, аж 24 квітня.

— Через це наше підприємство було паралізоване майже півроку, — каже голова правління ЗАТ Катерина Ковальова. — Ми зазнали величезних збитків, під сумнів була поставлена ділова репутація колективу та його участь у реалізації державної програми із забезпечення навчальних закладів підручниками. Та найстрашніше, що ніхто за сваволю не відповів перед законом. Більше того, нас продовжували засипати черговими ухвалами, не викликаючи на судові засідання, а про рішення ми дізнавалися тоді, коли вже було пізно щось робити. Часто навіть не від державних виконавців. Як вийшло із забороною про проведення щорічних звітних зборів акціонерів. Цю ухвалу за п'ять хвилин до початку зборів з виглядом переможця зачитав нам громадянин Н.

Безкарність породжує ще більше зло

У цій справі є декілька моментів, котрі наштовхують мене на певні сумніви. Здавалося б, що ще треба? Позивачі відкликали свою заяву. Крім того, відповідно до п. 2 Прикінцевих положень Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення підсудності справ з питань приватизації та з корпоративних спорів», який набрав чинності у грудні 2006 року, такі питання віднесено до виняткової компетенції Господарського суду. Але 5 грудня двоє з п'яти позивачів-акціонерів, котрі наприкінці листопада відкликали позовні заяви, знову уповноважують Н. представляти їх інтереси в суді. Цього разу вони просять витребувати докази того, що їхні інтереси під час скупівлі акцій не були враховані, а точніше — реєстр власників іменних цінних паперів. М'яко кажучи, взяли та й передумали знову. Але хіба можна запідозрити людей поважного віку в несолідності? У мене складається враження, що, швидше за все, вони лише формальні господарі акцій, а тому й мусять грати за тими правилами, які їм диктують. І знову загадка для мене: чому ця заява лежить без руху майже п'ять місяців, а тоді суддя вирішує її розглянути? І в результаті без запрошення відповідачів на судове засідання виноситься ухвала від 15 травня 2007 року, якою ТОВ «СВІТреєстр» зобов'язують надати суду реєстр акціонерів ЗАТ «Запоріжкнига» станом на 17 листопада 2006 року, договори купівлі-продажу акцій за весь період діяльності акціонерного товариства, практично всі журнали обліку, котрі входять до системи реєстру. Кому це потрібно, здогадайтеся самі. Того ж дня видається виконавчий лист на примусове виконання зазначеної ухвали.

А навздогін за цією ухвалою виноситься декілька нових. Вони розширюють коло відповідачів і вимагають надати всі документи системи реєстру. І знову державні виконавці (тепер уже з Ленінського району Запоріжжя) не поспішають повідомити відповідачів про «сюрприз». Мало того, невже начальник виконавчої служби не бачив того, що ухвала вимагає неможливого — вилучення в реєстратора без погодження із власником деяких документів, котрі становлять комерційну таємницю, й особисто береться її виконувати. І, можливо, лише після того, як в обласне управління юстиції надійшла скарга від керівництва ЗАТ «Запоріжкнига», побачив невідповідність виконавчого листа вимогам закону й скасував постанову свого підлеглого про відкриття виконавчого провадження.

Таких моментів багато. Уже одне те, що норми Господарського кодексу України, який набрав чинності 1 січня 2004 року, накладалися на процедуру укладення договорів купівлі-продажу акцій у період з 6 липня 1997 року по 17 листопада 2003 року (а саме це є предметом спору), — нонсенс. Адже закони та інші нормативно-правові акти не мають зворотної дії в часі. Та навіть коли б це було можна робити, то вже минув строк позовної давності... Але, здається, не обійшлося й без елементарної підміни понять. Давайте пригадаємо, чого добивалися два акціонери, від імені яких у суді виступає Н.? Вони скаржаться на те, що коли скуповувалися акції керівниками ЗАТ «Запоріжкнига» (за згодою трудового колективу. — **Авт.**) їхні інтереси не були враховані, тобто вони не отримали відповідної частки цих акцій. А що робить суддя? Виносить рішення від 14 листопада 2007 року, яке визнає недійсними акти купівлі-продажу 1332 іменних акцій, котрими володіють п'ять осіб з керівників ЗАТ «Запоріжкнига», і зобов'язує продати їх за номінальною ціною (не подумайте, що розподілити всім акціонерам) двом «скривдженим» особам, за плечима яких стоїть Н.

Це свого роду мистецтво, яке вже набило оскомину і не дає спокійно жити. А поки що чекаємо на продовження цієї історії.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область

На знімку: адміністративний корпус ЗАТ «Запоріжкнига».

Фото автора.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 10.12.2007 р. по справі № Б-48/178-07 Харківське обласне виробниче об'єднання теплових мереж «Харківтеплоенерго» (код ЄДРПОУ 0335467, 61037, м. Харків, вул. Доброхотова, 11, п/р № 26001860085435 в АКБ «Укрсоцбанк», МФО 351016) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Лученка Д. В. Претензії приймаються ліквідатором протягом 30 днів від публікації за адресою: 61002, м. Харків, вул. Чернишевського, 80-А.

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, Держпром, 8-й під.) від 05.12.2007 р. по справі № Б-31/189-07 Фермерське господарство «Надія-Ф» (62421, Харківська обл., Харківський р-н, с. Тернова, вул. Федорівська, 141-А, код 22669927, банківські рахунки відсутні) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тищенко Оксану Іванівну (ліц. АБ № 216715 від 09.02.05 р., 61002 м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33).

15.11.2007 року постановою господарського суду Закарпатської області по справі № 6/132 визнано банкрутом Колективне сільськогосподарське підприємство «Шипіт» (інд. 90011, с. Пилипець, 70, Міжгірського району Закарпатської області; код ЄДРПОУ - 03747840) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Воронцова Юрія Михайловича (ліцензія серія АБ № 271760 від 27.03.2006 р.).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення за адресою: м. Львів, вул. Піскова, 21/4.

■ ЕКОЛОГІЯ

В останні роки нові лісові насадження в Україні щорічно з'являються на площі 45—50 тисяч гектарів порівняно з 55—100 тисячами, які висаджувалися впродовж 1966—1990 років. Це лише на 30—50 відсотків перевищує площу зрубу

***

Щороку на збереження, відновлення і розвиток лісового господарства Севастополя з міського бюджету виділяють по 500—700 тисяч гривень. Ці кошти надаються у рамках розробленої і прийнятої 2004 року на сесії міськради «Програми розвитку лісів м. Севастополя на 2004—2010 роки».

Побачити за деревами ліс

Як зберегти заповідний лісовий фонд країни

1 січня 2008 року спливає термін мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення. Закон України від 19 грудня 2006 року «Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо заборони продажу земель сільськогосподарського призначення до прийняття відповідних законодавчих актів» був компромісним рішенням між прибічниками та противниками мораторію, він зменшив політичну напругу в суспільстві, але завдав великого удару по економіці держави.

Суттєвих збитків зазнало насамперед сільське господарство. Адже без включення земель сільськогосподарського призначення товарного виробництва в економічний обіг не доводиться розраховувати на серйозні інвестиції в аграрний сектор, довгострокові кредити, капіталізацію господарств. На жаль, не захистив закон землі сільськогосподарського призначення від розпродажу. На фоні офіційних заборон сформувався тіньовий ринок, через який пройшли сотні гектарів землі.

Крім того, захищаючи одну категорію земель, держава поставила під удар інші. Адже розвиток гірничих підприємств, підприємств з виготовлення будівельних матеріалів, будівництво доріг не могли зупинитися. Дефіцит земель, які за законом можуть підлягати відчуженню задля суспільно важливих потреб, породив суперництво за території, які до категорії земель сільськогосподарського призначення не належать. Особливо болюче це вдарило по землях рекреаційного, лісогосподарського призначення. Якщо, наприклад, між населеними пунктами треба було прокладати дорогу, то, звичайно, жертвували лісосмугою або й лісом.

Втім, для збереження родючості землі ліси так само необхідні, як повітря і сонце. Втрата лісів — це не просто втрата зеленого масиву, а це серйозні порушення гідрологічного режиму, зміна рівня водойм, зміна рівня річок, а також активізація ерозійних процесів. Щороку, зокрема за рахунок втрати лісів, безповоротно деградують десятки тисяч гектарів землі, і ми опиняємося перед загрозою спустелювання.

Україна посідає восьме місце в Європі за площею лісів. Втім, ми не такі вже багаті, як нам здається. Якщо в країнах Східної Європи, скажімо, лісистість становить майже 40 відсотків, то в нас — лише 15,6 відсотка. Частина наших зелених насаджень є штучно створеною і потребує особливого догляду, частина міститься в зоні радіоактивного забруднення. Лісові пожежі, шкідники та хвороби лісу, незаконні рубки, негативні наслідки зміни клімату призводять до катастрофічного зменшення лісових запасів країни. До того ж у нас є внутрішні проблеми, які заважають ефективно працювати галузі. Закріплення лісів за підприємствами різних відомств — Держкомлісгоспу, АПК, Міноборони, МНС, Мінприроди — ускладнює державний контроль за їх охороною та використанням.

Більше, ніж від стихії та шкідників, ліс потерпає від людини і особливо від вирубок, коли економічна доцільність перевищує екологічну. До речі, проблема ця спільна для багатьох країн світу. Статистика свідчить, що на землі щорічно вирубується близько 13 млн. гектарів лісів, тобто щохвилини — площа в 36 футбольних полів. Україна, яка не має надлишків лісового запасу, змагається за першість у цих показниках. Цікаво, що до 1995 р. Україна не експортувала жодного кубометра лісу, і от за кілька років стала одним з перших експортерів високосортної деревини. Лише 2000 року, за авторитетними джерелами, вивезено за кордон майже 1,3 млн. кубометрів цінних порід дерев. Обсяги експорту з кожним роком зростали. 2003 року вдалося зупинити ці темпи. Причому офіційна статистика рубок розходилася з неофіційною — ліси потерпали від самовільних, незаконних рубок.

Спокуса легкого прибутку на розпродажі загальнонаціонального багатства, яким є лісовий фонд, та бездіяльність контролюючих органів спонукають ділків до протиправних рубок, у тому числі в найбільш цінних, з екологічної точки зору, так званих лісах першої групи, серед яких і нечисленні заповідні праліси, а їх у нас лишень від 2 до 5% в структурі держлісфонду. У більшості ж європейських країн відсоток площ під пралісами становить до 25%. Наприклад, у Швеції в цих лісах ніколи не гуляла сокира.

У кримських лісах масово проводилася браконьєрська вирубка цінних порід дерев, насамперед деревовидного ялівцю, який зараз перебуває на межі зникнення. Під виглядом санітарних рубок у Карпатах знищили сотні гектарів молодого здорового лісу, що спричинило численні повені. В Україні навіть було ухвалено закон про заборону суцільних рубок у Карпатах. На превеликий жаль, попри наявність такого закону, Комітет лісового господарства так і не змінив технологію вирубок лісів у Карпатському регіоні, не відмовився від суцільних рубок, мотивуючи неготовністю до застосування нових технологій. І до сьогоднішнього дня суцільні рубки в Карпатах тривають. Грамотно вирубувати ліси — це прибирати старі дерева, середній вік яких перевищив 60 років. Бо тоді ліс починає старішати, значить, менше виробляє кисню і заважає розвиватися новій порослі. Але головне при цьому — прибирати дерева вибірково, а не вирубувати суцільними ділянками.

Цікавий досвід є в наших сусідів. Наприклад, швейцарці теж пропонують здійснювати не суцільні рубки, а вибіркові, створюючи між дерев так звані вікна, що стають на заваді вітровалам, не дозволяючи пошкоджувати ліс. Крім того, вони рекомендують переформувати однорідні ліси в неоднорідні, деревостани однакового віку — у різновікові. Тоді в лісі сусідами є бук, дуб, смерека, явір, а вік груп дерев відрізняється десятиліттями. І все це — на одній території. Але, на жаль, ми не поспішаємо прислухатися до порад.

Величезне досягнення України — лісосмуги , які рятували від буревіїв, виносу земель, посух, — теж страшенно постраждали від самовільних вирубувань. Проте про їх відновлення жодне з відомств, яке відповідає за збереження лісу, не поспішає потурбуватися.

Сьогодні площа лісу, який висаджується, хоч і перевищує площі, які вирубуються, є недостатньою для відновлення екологічної рівноваги. Саме це зазначає Президент України Віктор Ющенко у своєму дорученні Кабінетові Міністрів, вимагаючи збільшити площу українських лісів. «В останні роки нові лісові насадження в Україні щорічно з'являються на площі 45—50 тисяч гектарів порівняно з 55—100 тисячами, які висаджувалися впродовж 1966—1990 років. Це лише на 30—50 відсотків перевищує площу зрубу», — зазначає в листі до уряду Віктор Ющенко. Звичайно, це дуже мало, якщо врахувати, що частина дерев не прийнялася, а частина, можливо, загинула з огляду на останні погодні аномалії.

Будьмо реалістами: попит на деревину і надалі зростатиме. Вчені ще не винайшли штучного матеріалу, здатного замінити екологічно чисту деревину. Отже, деревопереробна промисловість і надалі розвиватиметься, надаючи робочі місця тисячам громадян України і забезпечуючи країну необхідною продукцією. Але нам нарешті потрібно поставити знак рівності між економічною та екологічною складовою лісогосподарської діяльності. Підтримувати в належному стані заповідний лісовий фонд можна лише за умови ефективного ведення лісового господарства на інших площах. І тут у пригоді повинні стати екологічна культура, талант господарників та вміння бачити, як то кажуть, за деревами ліс.

Микола НЕГРИЧ, економіст.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Після пожежі

Якщо вся адміністративна територія Севастополя становить трохи більш як п'ятсот п'ятдесят квадратних кілометрів, то лісом зайнято триста сорок. Щоправда, «зелений друг» розміщений по цих кілометрах дуже нерівномірно. В урбанізованих Ленінському і Гагарінському районах, у розташованому в степовій зоні Нахімовському лісових насаджень мало. Практично весь «стратегічний» запас «зелених легень» приморського міста, котре заявило про свій курортно-рекреаційний шлях розвитку, зосереджений у гористо-приморському Балаклавському районі. Саме це міркування, цілком ймовірно, і визначило місце розташування головного офісу Севастопольського державного лісомисливського господарства — у Балаклаві.

Про проблеми і перспективи збереження і розвитку зеленого багатства кореспондент «Голосу України» розмовляє з директором підприємства Віталієм НЕФЕДОВИМ.

— Віталію Олександровичу, минулого літа, особливо в серпні, українські ЗМІ були заповнені репортажами про лісові пожежі. На жаль, стихійне лихо не обминуло й Крим, зокрема севастопольські ліси. Наслідки і причини загорянь ви вже визначили, намітили шляхи, способи й засоби, що повинні мінімізувати збитки від стихії, запобігти цьому на майбутнє?

— Слід зазначити, що картина, яку змальовували засоби масової інформації, на наше щастя, була насправді не така драматична. Я зараз говорю про севастопольські ліси. У Херсонській області справді стихія заподіяла масштабні втрати — майже сім тисяч гектарів згоріло. Ялта втратила приблизно тисячу гектарів лісу. А у нас верхову пожежею уражено вісім з половиною гектарів. Звичайно, і така цифра нас не залишає байдужими. Навіть при тому, що наше підприємство щороку планово (тобто в «безпожежному» порядку) висаджує нові лісові насадження на площі тридцять-сорок гектарів.

Більше непокоїть неприємна тенденція. Позаминулого року на території нашого держлісфонду було зареєстровано двадцять п'ять пожеж, торік — тридцять дві. У 2007-му — вісімдесят шість. Приблизно стільки ж разів цього літа ми гасили загоряння трави і чагарників на території інших землекористувачів, зокрема на території військових частин. І щоразу причиною загоряння був так званий людський чинник. Так, посуха, так, спека. Але ви звернули увагу, що влітку уздовж автодоріг чорніли плями вигорілої трави? Пасажир або водій кинув непогашений недокурок у вікно і помчав собі далі. А трава висохла до стану пороху. Легкий вітерець — і полум'я спалахує. Непогашене пастухами або туристами багаття... У військовій частині гасили загоряння: там знайшли очевидні сліди «роботи» тих, кого ми називаємо «металошукачами». Обпалювали ізоляцію на кабелях, «здобич» забрали, а багаття залити не спромоглися.

В одному дачному кооперативі тягли водопровід, зварювали труби. Про це ми довідалися, коли приїхали гасити пожежу. Загасили — і тут з'явилися майстри-водопровідники. Прийшли забрати врятовані нами зварювальний апарат, електроди, труби... Те, що саме вони через порушення правил протипожежної безпеки спровокували загоряння і втекли, гранично зрозуміло: саме від зварювального апарата поширювався у бік лісу вогонь. Ми склали протокол, справу передали в прокуратуру.

— Крім прокурорських методів впливу на порушників, як іще місцева влада бере участь у роботі із збереження, відновлення і розвитку лісового господарства Севастополя?

— Щороку ми одержуємо з міського бюджету по 500—700 тисяч гривень. Ці гроші нам виділяють у рамках розробленої і прийнятої 2004 року на сесії міської ради «Програми розвитку лісів м. Севастополя на 2004—2010 рр.». Цього року ми запропонуємо депутатам внести деякі корективи в цей документ. Скажімо, пальне з моменту прийняття цієї програми зросло в ціні суттєво, отже, треба або обсяги робіт зменшувати, чи фінансування збільшувати. Хоча скаржитися нам гріх. Коли тільки ми починали реалізовувати програму, у нашому розпорядженні було три пожежні автомобілі віком від двадцяти восьми до тридцяти чотирьох років. За гроші з міського бюджету ми придбали автоцистерну на базі «ЗІЛ-131». Для наших гірських умов автомобіль підвищеної прохідності став дуже доречним. Вивільнену пожежну машину передали в Чорноріченське лісництво, тим самим підвищивши оперативність реагування на випадки загоряння в лісах. Київ виділив за рахунок держбюджету «ГАЗ-66». З «міських» грошей поповнили свій парк гусеничним трактором і екскаватором. Тепер у нас два нові пожежні автомобілі і три старі. У перспективі хочемо придбати ще один.

Ми забезпечили радіозв'язком практично всі наші лісництва, що для наших відстаней і дорожніх гірських умов у плані оперативного інформування і реагування дуже до речі. Завдяки багатоканальному зв'язку наші лісничі і пожежна охорона можуть миттєво зв'язуватися і між собою, і з МНС, і з міліцією.

— Якщо від загального перейти до конкретного — що саме передбачено для відновлення площ, уражених пожежею влітку 2007-го?

— Ми розробили і представили в Севастопольську міськдержадміністрацію «Програму лісовідновлення лісових площ, уражених верховими пожежами в 2007 р.». Відповідно до вимог наших відомчих документів ми повинні на ушкоджених верховими пожежами ділянках провести суцільні санітарні вирубки. На цю роботу нам необхідно трохи більш як сорок шість тисяч гривень. Для проведення усього комплексу лісовідновних робіт — це і підготовка грунту, і саджанці, і власне посадка, і догляд за насадженнями — необхідне фінансування в двісті чотирнадцять тисяч гривень. До нового, 2008-го, всі дерева на ділянках, уражених вогнем, спиляємо. Наступного літа підготуємо грунт, а тоді посадимо саджанці.

Розмову записав Микола МАГДИЧ.

Севастополь—Балаклава.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру на підставі ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності або визнання його банкрутом» відносно наступних підприємств:

1. Селянське фермерське господарського «Поділля-Агро» (код ЄДРПОУ 32426781, адреса: м. Бар Вінницької області, вул. Нахімова, 17/20. Постанова від 22.11.2007 року. Справа №10/271-07.

2. Приватне підприємство «ім. Шевченка» (код ЄДРПОУ 31905749, адреса: Вінницька область, Барський район, с. Іванівці). Постанова від 22.11.2007 року. Справа №10/272-07.

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

АТ "Фінвест" повідомляє про проведення чергових **загальних зборів акціонерів**, які відбудуться 2 лютого 2008 р. о 10.00 за адресою: 61070, м. Харків, вул. Ак. Проскури, 1, корп. 8.

Порядок денний.

1. Затвердження порядку денного та регламенту загальних зборів акціонерів.
2. Вибори робочих органів загальних зборів акціонерів.
3. Розгляд фінансово-господарської діяльності акціонерного товариства за попередній період.
4. Вирішення питань, пов'язаних з фінансово-господарською діяльністю товариства, віднесених до виключної компетенції загальних зборів.
5. Визначення основних напрямків діяльності товариства на наступний період.

Печатки та штампи Державної екологічної інспекції в м. Києві: кругла печатка «Пост екологічного контролю в пункті пропуску «Київський річковий порт», штампи 001 ПЕК «Київ» «Екологічний контроль Ввіз/вивіз дозволено» та «Радіологічний контроль Ввіз/вивіз дозволено» вважати недійсними у зв’язку з втратою.

Оголошення, опубліковане в газеті «Голос України №227-228 (4227-4228) від 06.12.2007 року про порушення справи про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю науково-виробничого підприємства «Облспецкомплект» (40000, м. Суми, вул. Білопільський шлях, 17) читати з наступними виправленнями:

Код ЄДРПОУ 24003345.

В іншій частині оголошення залишити без змін.

23.10.2007 року Постановою Господарського суду м. Києва у справі №23/456-б ТОВ «ГАЛС-ІІ» (код 33939350; м. Київ, вул. Щорса, буд. 29) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. В «Голосі України» від 25.10.2007 р. №193 (4193) невірно вказано назву банкрута, вірно читати: Товариство з обмеженою відповідальністю «ГАЛС-П».

Постановою Господарського суду АР Крим по справі №2-6/17285-2006 від 03.12.2006 р. Відкрите акціонерне товариство «Керченський завод будівельних матеріалів» (ЄДРПО 00290848, юридична адреса: м. Керч, вул. Котовського, 3) визнаний банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий - О. Г. Скляренко (ліцензія серії №176283 від 19.10.2005 року), адреса: 98330, м. Керч, Індустріальне шосе, 21/88).

Закрите акціонерне товариство «Страхова компанія «Статус»
Адреса: 02160, м. Київ, пр-т Возз’єднання, 15, офіс 109,
тел.: 492-80-78

ПОВІДОМЛЯЄ, що

Поліси обов’язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів №ВА 0307762, ВА 0307763, ВА 0307764, ВА 0307765, ВА 0307766 у зв’язку з їх втратою визнані недійсними.

Господарським судом м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) 05.12.2007 р.: 1) по справі №23/510-б Приватне підприємство «ПСЕЛ» (01021, м. Київ, вул. М. Грушевського, 28/2-А, Н/П №43, код 32982342); 2) по справі №23/511-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Проектування-будівництво-дизайн» (02125, м. Київ, вул. М. Раскової, 11, код 33634839) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрутів призначено Кіцула С. Б., ліцензія серія АВ №081007 від 26.04.2007 р.; 02097, м. Київ, вул. Лісківська, 28, кв. 15, тел.: 8-067-295-08-03.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Елітінформ», ЄДРПОУ 329824, адреса: 04053, м. Київ, вул. Артема, 21, оф. 409, визнано банкрутом постановою господарського суду м. Києва від 05.12.07 р.

Претензії приймаються ліквідатором Старчуком Є. В. за т. 044-228-57-54 або поштою за адресою товариства протягом одного місяця з дня виходу оголошення.

Постановою від 26.11.2007 р. № 15/37-б Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) визнане банкрутом Закрите акціонерне товариство «Торговий дім «Лукойл-Київ», код ЄДРПОУ 23700438, юридична адреса: 01030, м. Київ, вул. Чеська, 1/22, і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Оксанича Володимира Еммануїловича (ліцензія АБ № 0116252 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, адреса: 03150, м. Київ, а/с 265).

Постановою господарського суду Волинської області (43010, м. Луцьк, пр-т Волі, 54-а) від 13.11.2007 р. по справі № 4/109-Б, Приватна агрофірма «Дружба» (Волинська область, Іваничівський район, с. Переславичі, код ЄДРПОУ 03735481), визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Костюкевича І. М. (43005, м. Луцьк, пр-т Грушевського, 30/22, тел. 77-63-59, ліцензія Міністерства економіки України № 176084 від 16.06.2005 р.

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня публікації оголошення.

Господарським судом Волинської області (43025, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) порушено провадження по справі 4/107-Б про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Старовижівська ПМК 197» (44400, Волинська область, Старовижівський район, смт. Стара Вижва, вул. Заводська, 58, ідентифікаційний код 01036715, п/р 26048308817 в Старовижівському безбалансовому відділенні Ощадбанку №6520, МФО 303398).

Розпорядником майна по справі призначено Темчишина Володимира Петровича. Ліцензія АВ №158360 від 27.11.2006 року. Адреса: 45000, м. Луцьк, вул. Світла, 5/3.

Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 20.11.2007 р. по справі № 15/878-б ТОВ «Торгова компанія «Ліберті Інтернешнл» (код ЄДРПОУ - 32662692), розташоване за адресою: 02090, м. Київ, Харківське шосе, 7, кв. 42, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Левицького Костянтина Едуардовича, ліцензія АБ № 271702 від 20.02.2006 р., адреса: 01004, м. Київ, вул. Льва Толстого, 11, кв. 55.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі № 15/235-б від 27.11.2007 р., Об’єднання співвласників багатоквартирного будинку «Промінь» (м. Київ, пр-т. 50-річчя Жовтня, 1-б, код 30176829, р/р 26005301291151 у філії Ленінградське відділення ПІБ, МФО 322108) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постановою від 27.11.2007 р., ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (Ліцензія серії АВ № 307316 від 06.03.2007р.), поштова адреса: 01030, Київ, а/с 29.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) визнав банкрутом по справі № Б-50/121-07 від 19.06.07 р. КП "Куп'янські теплові мережі" (код 32444292, Харківська обл., м. Куп'янськ, вул. Леніна, 108-А, п/р 260034496 у ВАТ "Мега-банк", МФО 351629).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чаговець Т. П. (ліц. АБ № 116164 від 24.12.04 р., 61045, м. Харків, вул. Шекспіра, 12-А, к. 5-А, тел. 773-01-30).

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 29.11.2007 року по справі № 45/1Б про банкрутство Старобешівського районного міжгосподарського комбінату по наданню комунальних послуг населенню, Донецька обл., смт. Старобешеве, вул. Чкалова, 2-а, код ЄДРПОУ 01355099, р/р 26003301845249 у Комсомольському відділенні ПІБ, МФО 334765.

Ліквідатором призначено Доценко Олену Глібівну (ліцензія 081050, м. Донецьк, пл. Конституції, 1, кв. 230, Донецька обл., 83000).

Господарським судом Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) Постановою від 27.11.2007 р. по справі № 11/92, визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Гріз» (26222, Кіровоградська область, Маловисківський район, с. Березівка) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Шепотинник Вікторію Геннадіївну (ліцензія серії АВ № 081107 від 11.07.2006 р., адреса: 25015, м. Кіровоград, вул. Пашутінська, 5/24, кв. 3, тел. (0522) 22-69-64).

Постановою господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) справа № 10/121б від 29.11.2007 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Відкритого акціонерного товариства «Новопсковський Агротехсервіс» (с. Писарівка, Новопсковського району, Луганської області, вул. Шкільна, буд. 1, код 03563028).

Ліквідатором призначено Мітіну Галину Віталіївну (94000, м. Стаханов, Луганської області, вул. Шалабали, 16/18, ліцензія АВ № 081184 від 10.08.2006 р.).

Постановами господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бульв. Шевченка, 307):

● по справі №01/2840 від 4.12.2007 року сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Танське» (код ЄДРПОУ 05533327, юридична адреса: Черкаська обл., Уманський район, с. Танське, вул. Свердлова, 1);

● по справі №01-10/2147 сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «імені Островського» (код ЄДРПОУ 31898737, юридична адреса: Черкаська обл., Маньківський район, с. Іваньки, вул. Леніна, 15);

● по справі №01/5601 сільськогосподарський виробничий кооператив «Світанок» (код ЄДРПОУ 14208595, юридична адреса: Черкаська обл., Христинівський район, с. Зоряне)

Визнано банкрутами та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором зазначених підприємств призначено арбітражного керуючого Смілянця Сергія Миколайовича (ліцензія АБ №176200), поштова адреса: 20308, Черкаська область, м. Умань, вул. Садова, 47, а/с 803). Тел./факс: 8 (04744) 5-24-14.

Постановою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) від 03.12.2007 р. у справі №19/230/07 ПП «Омела-2006» (код ЄДРПОУ 34441733, р/р № 2600330419, МФО 313924, філія АБ «Діамантбанк» м. Запоріжжя), розташоване за адресою: 69035, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, буд. 63, к. 501, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Фісун Т. А., ліцензія АВ №347097 від 19.07.2007 р. (адреса: 69002, м. Запоріжжя, вул. Портова, буд. 6, кв. 18, тел.: 8 (061) 13-04-85).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Шановні акціонери!

АТ ХК"КИЇВМІСЬКБУД" повідомляє, що ТОВ "Система-Р", що здійснює діяльність з ведення реєстру власників іменних цінних паперів АТ ХК "КИЇВМІСЬКБУД", в односторонньому порядку розірвало Угоду-доручення про надання послуг по веденню реєстру акціонерів з АТ ХК "КИЇВМІСЬКБУД".

В зв`язку з тим, що рішення про передачу ведення реєстру новому реєстроутримувачу не може бути, в найкоротші терміни, прийняте загальними зборами акціонерів, Наглядовою радою АТ ХК "КИЇВМІСЬКБУД", прийнято рішення про призначення тимчасовим реєстроутримувачем реєстру власників іменних цінних паперів АТ ХК "КИЇВМІСЬКБУД" - ТОВ "Компанія "Термінал-реєстр", погоджено умови договору на ведення реєстру власників іменних цінних паперів АТ ХК "КИЇВМІСЬКБУД" з ТОВ "Компанія "Термінал-реєстр".

Дата закриття реєстру: 17 грудня 2007 року.

Дата передачі реєстру: 17 грудня 2007 року.

Доводимо до Вашого відома, що до передачі реєстру кожен акціонер АТ ХК "КИЇВМІСЬКБУД" має право отримати від реєстроутримувача ТОВ "Система-Р" виписку за період по операції, щодо особового рахунку зареєстрованої особи, які здійснювалися реєстроутримувачем протягом усього, або визначеного зареєстрованою особою строку.

Реквізити реєстроутримувача, що передає реєстр: ТОВ "Система-Р", ідентифікаційний код юридичної особи 24381544, місцезнаходження м. Київ-01010, вул. Суворова 4/6, тел.: 8(044) 280-64-79, ліцензія серії АБ № 293282 виданої Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку від 07.10.2005, директор Піроцький Михайло Вячеславович.

Реквізити тимчасового реєстроутримувача, що приймає реєстр: ТОВ "Компанія "Термінал-реєстр", ідентифікаційний код юридичної особи 25203550, місцезнаходження 01042, м.Київ, бул.Дружби Народів, буд.19, оф. 417, тел.: 8(044) 529-01-43, електронна пошта: terminal97@mail.ru, ліцензія серії АБ № 318137 виданої Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку від 19.03.2007, на право здійснення діяльності щодо ведення реєстру власників іменних цінних паперів, директор Тищенко Олег Миколайович."

Правління АТ ХК "КИЇВМІСЬКБУД".

Київський міжобласний апеляційний господарський суд повідомляє про підготовку матеріалів на обрання **ПИСАНОЇ Таміли Олександрівни** суддею Київського міжобласного апеляційного господарського суду безстроково.

Постановою Господарського суду Київської області (01032, м. Київ-32, вул. Комінтерну, 16) від 21.11.07 р. по справі № Б11/367-07 визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство «Інвест-Холдинг" (Київська обл., Обухівський р-н, с. Підгірці, шлях Київ-Луганськ, 26-й км, ЄДРПОУ 31583374) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Лученка Дмитра Валентиновича (ліц. АВ № 307234 від 31.01.07 р.), вул. Чернишевського, 80-А, м. Харків, 61002).

Заяви щодо кредиторських вимог приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Господарським судом Черкаської області (18005, м. Черкаси, вул. Шевченка, 307) Постановою від 27.11.2007 р. по справі №14/3057 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Добра», (20142, Черкаська область, Маньківський район, с Добра, ід. код 03791315) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено Шепотинник Валентину Миколаївну (ліцензія серії АБ №216892 від 05.04.2005 р., адреса: 25006, м. Кіровоград, вул. Дзержинського, 64-А, тел./факс: (0522) 24-95-04).

Господарським судом Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) 04.12.2007 р. у справі №8/300 визнано Товариство з обмеженою відповідальністю фірму «Блейз» Лтд (79000, м. Львів, вул. Коперника, 20/4; код ЄДРПОУ 20826541. Розрахунковий рахунок №26002240464001 в Філії КБ «Приватбанк» «Західне Головне Регіональне Управління», МФО 325321) банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Кобельника Олега Сергійовича (ліцензія Міністерства економіки та з питань Європейської інтеграції України серія АБ №176025 від 19.05.2005 р., який проживає за адресою: 81100, Львівська область, м. Пустомити, вул. Довбуша, 21).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Чернівецької області (58000, м. Чернівці, вул. Кобилянської, 14) постановою від 13 вересня 2006 року (справа №10/158/Б визнав банкрутом сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Зелений гай», с. Васловівці Заставнівського району Чернівецької області (ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Катернюк Людмилу Володимирівну. Ліцензія АВ №347241 від 10.10.2007 року (58029, м. Чернівці, вул. Червоноармійська, 102, тел./факс: (80372) 57-29-67; моб.: 8050-69-51-998).

ІСТОРІЯ

СУБОТА, 15 ГРУДНЯ 2007 ■ №№ 236-237 (4236-4237)

95 років тому Конгрес США заборонив імміграцію неписьменних

130 років тому народився Данило ЩЕРБАКІВСЬКИЙ *(на знімку)* **— український мистецтвознавець, стараннями якого зібрано 30 тисяч експонатів для Історичного музею**

Козак Мамай — нащадок Чингісхана?

Мій земляк-мистецтвознавець Станіслав Бушак, родом із села Лісок Менського району, 1998 року опублікував розвідку про народні картини «козаки-мамаї». Вони сьогодні прикрашають картинні галереї, музеї. Козак зображений там у шароварах, з бандурою, оселедцем на голові, ноги схрещені по-східному.

Чому ці картини полюбили українські родини? Можливо, тому що там зображено їх козацький лицарський дух, минулу славу? Хоч як там є, прості люди інтуїтивно відчували у цьому образі щось своє, близьке. А тому й місце Мамаєві відводили поблизу ікон. Особливо вони були поширені на території Сіверщини та дещо південніше.

Загалом усе це не така вже й випадковість. Адже у 1380-х на півдні практично незаселеної Чернігівщини оселилися мамаївці, залишки колишніх половців, які найнялися на прикордонну службу до Великого князівства Литовського.

Скільки їх було — 5000, 10000? Невідомо. Але якщо сьогодні вдивитися в обличчя багатьох чернігівців, то зрозумієш, що вони родом з того, мамаївського, заселення. Гени кочівників, попри асимілятивні впливи, досі нагадують про себе східним обрисом обличчя у мешканців Придесення. Навіть обличчя Станіслава Бушака цьому доказ. Та й прізвище тюркського походження. Чи не голос предків покликав його до пера?

Слідами хана Мамая

Мамай — помітний діяч Золотої Орди. Це військовий керманич незнатного походження, що висунувся спочатку в намісники Криму. Згодом, після одруження з царівною з роду Чінзгідів і смерті тестя, хана Бердибека, фактично став правителем великої частини золотоординської імперії, що лежала на захід від Волги. У боротьбі за владу спирався на кримчан, кочівників Причорномор'я, Приазов'я, Лівобережного Придніпров'я, звідкіля він, очевидно, походив. Як зазначає дослідник Леонід Багацький, його резиденція — Замик у низів'ї Дніпра. Московська «Книга большому Чертежу» 1627 р. вказувала: у гирлі Московки, що впадає у Дніпро, є «городок Мамаев Сарай. А ниже Мамаева Сарая 50 верст на Днепре — Усламовы городки».

Інженер-підпоручик, князь Семен Мишецький у 1736—1740 роках записав від старих запорожців про згадану резиденцію:

«На оной же Конской реке у самаго Днепра имелся издревле городъ, называемой Замыкъ, где была прежнихъ татарскихъ владельцовъ столица, и воономъ городе имелось 700 мечетей».

Від нього лишилися руїни, які засвідчують, що там було чимало кам'яних споруд у місті: бруківка, оборонні вежі та стіни.

Мамай — талановитий військовик, він застосовував тактику швидкого нападу, несподіваної передислокації військ. Його походи завдали поразки Рязанському (1373, 1378) та Нижньогородському князівствам (1378). Мамай не раз вступав у союзи з Литвою. Куликівську битву 1380 року з військом московського князя Дмитра він програв через затримку литовської підмоги. Після цього Мамая у 1381 році в Кафі (Феодосія) вбили генуезці.

Його син Мансур-Кият, побоюючись репресій нового хана, відійшов до батькового союзника великого литовського князя. Одержав в управління Глинськ (Роменський район Сумської області). Поряд з мамаївцями тут раніше отаборилась «тьма» Яголдая Сарайовича — у верхів'ях Псла, Сейму, Осколу та Сіверського Дінця (Русина О. Сіверська земля у складі Великого князівства Литовського. — К., 1998. — С. 87).

У родовідних записах князів Глинських, знайдених істориком Олександром Шенніковим, сказано: «И после Донскаго побоища Мамаев сын Мансур-Кият (Маркисуат) Князь зарубил три городы Глинеск, [да] Полдову (Полтаву), [да] Глечеицу (Глиницу) дети же Мансур-киятовы (Мансуркиатовы) меньшой сын Скидер (Скидырь) [Князь] поймав [поимав] стадо коней и верблюдов и покочевал в Перекопи, а большой сын [его] Алекса (Олеско) [Князь, а] остался на тех градех преждереченных [городех]» (А. А. Шенников. Княжество потомков Мамая (К проблемам запустения Юго-Восточной Руси в XIV—XV веках). — Л., 1981).

Згаданий онук Мамая Алекса, відомий ще як Лексада, у 1390 році охрестився, став зватися Олександром. Як повідомляють далі родовідні розписи, «а у Александра сын Иван с отцем же крестился. И в те времена приехати к Киеву Великому Князю Витовту Литовскому и после ко Князю Александру, и сыну его что похоте служити; и Князь Иван и с отцем своим Александром сотворили хотение Великого Князя Витовта, и приехали к нему, и били челом ему с своими предреченными тремя городы. И Князь Великий Витовт прия их честно не яко слуг, но яко сродних своих, и дал им вотчины волости: Станку, Хорозов, Сереков, Гладковича; и дал Витовт за Князя Ивана Александровича княж Данилову дщерь Остроженскаго Княжну Настасью».

Відтоді Мамаї почали називатися князями Глинськими. Нібито козак Мамай врятував Вітовта після поразки на Ворсклі у 1399 р. і за це отримав титул князя Глинського. Проте, свідчить Литовська метрика, їхні нащадки у документах 1489 р. згадані і як Мамаї (Іван Львович, Василь Львович, Федір Львович).

Зачинателі козацтва

Глинські-Мамаї протягом століття з часу появи на Сіверщині добре освоїлись тут. Мамаївці заселили-заснували багато населених пунктів. Так, «Пам'ять» 1527 р. повідомляє, що «Хоробор село (нині Макошине Менського району) у верху Десны, держал Глинскии, домов сто было». У Прилуцькому районі до 1947 р. була Мамаївка (тепер Удайці). Таку само назву мало село на Брянщині (перестало існувати у 1980-х роках). У прилуцькій Мамаївці, як я дізнався у сільраді, досі чимало мешканців нагадують колишніх половців.

Мамаївці на прикордонні Великого князівства Литовського не лише орали землю, а й козакували, охороняли нову батьківщину. Вони були вправні воїни. Керували ними відчайдухи Мамаї-Глинські.

Недарма Богдана Федоровича Глинського називають зачинателем українського козацтва. Він у 1489—1493 роках був черкаським старостою і зі своїми підлеглими охороняв Київщину від набігів ординців. Черкаські козаки згадані у скарзі Менглі-Гірея І від 1492 р. до Великого князя Литовського Олександра: вони ходили на Тягиню і захопили татарський корабель. Особливо успішно ходили вони на чолі з Б. Глинським на Очаків, який розгромили.

Відомо, що у 1495—1500 рр. князь був путивльським намісником. Московське військо, захопивши у 1500 р. Путивль, взяло його у полон. Б. Глинський помер у неволі в Москві у 1512 р.

Можливо, від цього легендарного козацького ватажка й поширилася традиція малювання Мамаїв.

Знамениті й інші Глинські. Київським воєводою у 1505—1507 рр. був Іван Львович Мамай, овруцьким намісником у 1496—1503 рр. — Григорій Борисович Глинський, черкаським старостою у 1500—1501 рр. — Іван Дашкович Мамай, у 1504—1507 — Василь Дашкович Мамай.

«Муж славний»

Михайло Львович Глинський теж залишив помітний слід в історії України. Отримав виховання при дворі німецького імператора Максиміліана, навчався та жив в Італії, Іспанії. У 1499—1507 рр. був маршалком при Великому князі Литовському. У серпні 1506 році «муж славний, котрий був найголовнішим у короля Олександра», очолив великий похід литовського війська проти ординців, що вторглися у Велике князівство Литовське. «Глинський мужньо бився, — писав у «Хроніці європейської Сарматії» хроніст Олександр Гваньїні. — ...він розгромив всього до 20 тисяч татар, крім тих, яких було взято у полон».

Михайло Глинський, опираючись на свою рідню, українських можновладців (а він тримав, як пише Гваньїні, вважай половину Литви), у 1508 році повстав проти Сигізмунда І. Мета — утворення незалежного князівства: «Якщо Бог дасть йому в цьому щастя, він перенесе цю державу від Литви до Русі, як раніше було, і відновить київську монархію». Повстанці захопили кілька замків, взяли в облогу Житомир, Овруч. Але не отримали допомоги від татар і повстання згасло. Глинський з родичами емігрував до Москви, де згодом був арештований і помер у в'язниці в 1534 р. До речі, його племінницю, Олену Василівну Глинську, вподобав великий князь московський Василь ІІІ. Їхнім сином став сумнозвісний цар Іван Грозний.

Прикордонники

Крім відомих Мамаїв-Глинських, були ще тисячі мамаївців на Сіверщині, Київщині. Опис Черкаського замку 1552 р. промовисто свідчить: козакували тут Балиш, Бахта, Байдик, Бухан, Бут, Гусейн, Каранда, Кіптай, Кудаш, Махмедер, Малик-баша, Моксак, Ногай, Охмат, Теребердей, Толук, Чарлан, Челек, Чигас, Чурба...

Важко не погодитися з відомим істориком Наталею Яковенко: «Політичні зміни кінця XV — першої половини XVI ст... остаточно прибивають степових добичників до руського берега». «Як і татари, козаки почали іменувати свої становиська кошами, тимчасові житла — куренями, колчани зі стрілами — сагайдаками, гирла річок, у яких промишляли, — сагами, — далі зазначає вона. — Руський меч був замінений на криву татарську шаблю, руські гуслі — на кобзу, портки — на шаровари, довге слов'янське волосся — на оселедець. Своїх молодих слуг вони стали називати вже не отроками, а джурами, свої гурти не дружинами, а ватагами; до військової атрибутики ввійшли тюркські поняття осавул, булава, бунчук, барабан, сурма, табір, майдан тощо».

Татарами в історичній літературі називають кочівників, хоча їхній етнічний склад дуже різний. Половці-мамаївці з Сіверщини, безперечно, зробили помітний внесок у становлення українського козацтва. Вони поріднилися з місцевим людом, за одне-два століття прийняли віру нашої землі, освоїли її мову. І стали українцями у горнилі боїв із загарбниками-ординцями.

...Про що співає козак Мамай, граючи на бандурі?

«Не завидую нікому — ні панам, ані царю.
Богу своєму святому я за все благодарю!
Хотя титлом і не славен, та жизнь весело веду,
У ділах своїх ісправен, я вовік не пропаду».

— такий підпис має одна з народних картин-«мамаївок».

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

На світлинах: народні картини «Козак Мамай» з фондів Чернігівського художнього музею.

«Страшніші мушкетів твої рядки»

Нещодавно минуло 305 років відтоді, як посеред міського ринку в Луцьку катували відомого українського громадського діяча, автора збірки віршів «Світ, розглянутий по частинах» Данила Братковського (він родом із села Свищів на Рівненщині).

Катували за те, що Братковський, шляхтич Волинського воєводства, під час повстання Семена Палія перейшов на бік українського православного люду і на суді не відмовився від свого вибору та переконань... Йому спочатку відрубали руки, ноги, опісля — голову, а потім перерубали тулуб.

Не зрікся України

Витоки героїзму нашого далекого предка варто шукати у його родоводі, бо Братковські, що жили у Брацлавському і Волинському воєводствах у XVII столітті, трималися міцно православної віри та української народності.

Точна дата народження Д. Братковського невідома — 30—40 роки XVII ст. Основне місце проживання — маєток у Свищі (тепер Млинівського району на Рівненщині). Однак освіту Данило здобував в Італії. Був активним у політичному та громадському житті Речі Посполитої. У 1697 році у Кракові вийшла його книга «Світ, розглянутий по частинах». Вірші написані польською мовою з використанням українізмів. Там звучить сатира на тогочасну Польщу, де не було місця для вбогих, а їх працею користувався кожен, хто вибився вгору.

Книга загострила стосунки Братковського з правлячими силами суспільства, і поет від боротьби пером перейшов до участі у селянсько-козацькому постанні 1702—1704 років. На нараді у Фастові, де йшлося про визволення Правобережної України з-під влади Польщі, Братковський зав'язує тісні стосунки з полковниками Палієм, Самусем та Іскрою.

Братковський написав бунтарську відозву. Семен Палій, прочитавши її, сказав: «І слово воює тепер, мій брате, для ляхів страшніші мушкетів твої рядки...».

За слово покарали на горло

Саме із закликом вступати у повстанські загони та іншими документами Д. Братковського затримали неподалік містечка Заслав, на заставі Волинського ополчення. Арешту могло і не бути: Данило змінив зовнішність, був у вбогому селянському одязі. Але його викрив шляхтич із Свищева Микола Семиховський.

В'язня помістили у луцьку тюрму. У книзі протоколів декретових Луцького громадського суду 17 жовтня 1702 року записано, що «рішенням суду воєводства Волинського у справі підчашого венденського Данила Братковського, звинуваченого в участі у козацькому повстанні, підсудному дозволено зібрати на своє виправдання докази й свідків, для чого суд відкладається». Данило — шляхтич, і його не можна було судити без дозволу сейму. Невдовзі сейм дозвіл дав, зазначивши, що Братковський причетний до бунтів, що могли призвести й до бунту в Луцьку.

Черговий запис у книзі протоколів декретових від 20 листопада свідчить, що арештованого «вирішено піддати тортурам, щоб домогтися докладних свідчень, оскільки звинувачений усієї правди не казав, хоч визнав, що... завжди з козаками й плебеями знався і до злочину проти Речі Посполитої дійшов».

Повстанець ще мав можливість скористатися правом на життя. Варто було лиш покаятися, зректися переконань і прийняти уніатство. Але Братковський вибрав страту.

Зрозумівши безуспішність тортур і те, що підсудний через похилий вік міг загинути ще до суду, 25 листопада військовий суд ухвалив Братковському вирок — за безбожні дії засудити до негайного публічного покарання на горло.

Заповіт Братковського

Цікавим є заповіт Данила Братковського, який зберегла вдова поета й у 1707 році передала для запису в Луцьку гродську книгу: «... синам і дочкам триматися цієї віри, за яку я вмирав, якщо хочуть мати благословення Боже... Шаблю — молодшому сину віддати». Д. Братковський мав шестеро дітей.

Про Братковського як людину глибоко-моральну говорить багато фактів. Зокрема, перед повстанням під проводом Палія він відпускає на волю селян із Свищева, якими володіє. За крок до загибелі поет згадує чи не єдиний свій гріх: у молодості він забрав у священського селянина конячину, яка забрела в шкоду. Опісля Братковський знайшов того хлопа, давав йому гроші за кривду, «але він не взяв». І ось за цей вчинок совість мучила Данила аж до його кончини...

Євген ЦИМБАЛЮК.
Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

■ ГОЛОДОМОР 30-Х

Свідок злочину — полковник КДБ

Нині з теми голодомору знято заборону. Я ж хочу розповісти про те, як третину сторіччя тому на Сумщині ми збирали інформацію про голод, коли така діяльність вважалася антирадянською і за неї можна було одержати кілька років ув'язнення.

1967 року я став науковцем Роменського краєзнавчого музею. Тут доля звела мене з багатьма ентузіастами краєзнавства. Серед них був Феодосій Сахно з містечка Сміле, 1911 року народження, нині покійний. Саме від нього я найбільше довідався про великий голод 1933 року в Україні — Феодосій Іванович пережив його.

Ця тема тоді замовчувалася, і ми, розуміючи загрозу втрати цінної інформації, адже очевидці поступово вимирали, почали збирати матеріали про голодомор. В архіві музею збереглися газети тих років, і навіть за ними можна було уявити масштаби трагедії. Бо коли в газетах того часу друкувалися реляції про те, що, наприклад, колгосп імені Леніна виконав 11 річних планів, то не важко здогадатися, що з того села вже вимели все. Повідомлення ж про те, що, наприклад, голова колгоспу «Перше травня» розстріляний за зрив хлібозаготівель (друкували і в газетах і таке), свідчили про методи, якими більшовики домагалися виконання планів отих самих хлібозаготівель.

Очевидці трагедії повідомляли й подробиці. Так, колишній голова колгоспу із села Плавинище Холоша розповів, як мордували його в НКВС за невиконання плану розкуркулення. Житель Смілого Микола Бойко розповідав, як його засудили на 25 років лиш за те, що він, тракторист, дозволив своєму помічнику, дванадцятирічному хлопцю, взяти жменю посівного зерна, щоб врятувати від голодної смерті матір — вдову червоноармійця. Дорогою з поля хлопчину спіймали. Він сказав, що йому дав зерно дядько Микола Бойко, й того арештували просто в полі. Між іншим, зерно хлопчина взяв без відома Бойка, але той не сказав цього на суді, щоб врятувати хлопця, його сестру і матір.

...Звісно, нашу діяльність помітили, й скоро довелося мені бесідувати з начальником Сумського облуправління КДБ полковником Чепаком. Він пояснив суть моєї «антирадянської діяльності»: «Що ти розповідаєш мені про тридцять третій! — сказав він. — Я народився в Ятинському районі і сам хлопчаком ледь не вмер з голоду, наше село майже все вимерло. Так що не треба мене в чомусь переконувати, я той голод пережив. Але зрозумій — не було постанови Політбюро ЦК партії про голод 33-го! Не було. Отже, офіційно і голоду не було. Значить, ти збираєш і поширюєш наклепи про радянську дійсність, за що передбачено покарання в кримінальному кодексі».

Ця досить м'яка розмова-попередження (чекістською мовою — профілактика) відбулася десь у 69 році — так з'явилося ще одне свідчення очевидця, полковника КДБ Трохима Павловича Чепака.

Данило КУЛИНЯК.

Знайдено автопортрет Пінзеля?

Скульптора Іоанна Георга Пінзеля називають Мікеланджело українського бароко. Притому цей майстер XVIII століття залишається дуже таємничою постаттю.

Особливо плідно працював Пінзель у Бучачі і Монастириській, яким залишив у спадок свої геніальні роботи. Частину скульптур можна побачити на виставці, що відкрилася у Тернопільському обласному краєзнавчому музеї. Тут також зібрані його роботи з музеїв Івано-Франківщини і Львівщини. Керівники трьох областей оголосили 2007-й Роком Іоанна Пінзеля. Багато зроблено дослідниками. Зокрема, співробітниця Тернопільського краєзнавчого музею Віра Стецько, котра майже двадцять літ опрацьовує тему «Пінзель і Тернопільщина», нещодавно висловила сенсаційний здогад: зображення на плечі скульптури «Алегорія Мужності», що зберігається у музеї, може бути автопортретом загадкового майстра! Можливо, єдиним, бо досі він нікому не відкривав свого зображення, невідомі точна дата і місце його народження, деталі особистого життя. Свої дослідження Віра Стецько виклала в альбомі «Пінзель і Тернопільщина», що вийшов днями у місцевому видавництві «Підручники і посібники».

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Рожева мрія Ейфеля

Сьогодні Гюставу Ейфелю виповнилося б 175 років

■ ДАТИ

Якого кольору Ейфелева вежа? Чорна? Помиляєтеся! Вона темно-коричнева. Причому, що ближче до неба, то світліша. Сьогодні навіть важко уявити, що, на забаганку Ейфеля, його вежа мала бути... рожевого кольору. Такою вона й була від дня відкриття (1889 року) до 1892-го. Потім її перефарбували в жовтий. Ще двічі, у 1954 і 1961 роках, найзнаменитіша парижанка знову ставала рожевою. Поки врешті її не вирішили «вдягнути» в темно-коричневе вбрання й розцяцькувати ілюмінацією. А ось що не змінилося з часів Ейфеля — вежу й досі фарбують вручну щітками...

Сьогодні Ейфелева вежа — чи не головний символ Парижа і величезна стаття доходів. Протягом року до її кас підходить близько 6 млн. туристів. Місяць тому фрагмент оригінальних гвинтових сходів, на які ступала нога Ейфеля, продали на аукціоні за 180 тисяч євро! Так оцінили 700 кілограмів залізяччя заввишки 4,5 метра і 1,7 метра в діаметрі!

А колись Гі де Мопассан (який снідав тільки в ресторані вежі, бо це було єдине місце, де її не було видно), Поль Верлен, Дюма-син змагалися в дотепності, хто дасть найвлучніше прізвисько новій споруді. Вежу Ейфеля називали і «трагічним вуличним ліхтарем», і «скелетом дзвіниці», і навіть «фабричною трубою». Вона занадто відрізнялася від усього того, що будували в Франції до 1889 року. Іншими словами, не вписувалась у стандарти. Власне, так само, як і її автор, який у дитинстві вирізнявся з-поміж ровесників своїм низьким зростом. За що йому й перепадало на горіхи.

Але коли Гюставу Ейфелю виповнилося 25 років, уже ніхто не наважувався з нього кепкувати. Молодий інженер-хімік справив сенсацію в інженерних колах, застосувавши під час спорудження залізничного мосту в Бордо новітні пневматичні пристрої.

А взагалі фортуна Ейфеля любила. Протягом 18 років він спорудив 17 мостів, 31 вокзал, банки, школи, театр, церкву. Навіть доклав руку до статуї Свободи, яку Франція подарувала Сполученим Штатам. У нього було тільки дві серйозні невдачі: на початку кар'єри та в кінці. Щодо першої, то за п'ять років до успіху в Бордо Гюстав Ейфель з тріском провалився під час вступу до знаменитої Політехнічної школи. Але сумував він недовго і того самого року вступив до менш престижної, але не менш фахової Паризької центральної школи мистецтв і ремесел.

Про його останню невдачу французи воліють не згадувати. Воно й не дивно, адже на той час уже легендарного і, як сказали б у нас сьогодні, заслуженого Ейфеля зробили хлопчиком для биття і засудили до двох років ув'язнення за розтринькування грошей акціонерів. Дарма що Ейфель не мав жодного стосунку до фінансових справ. І поняття не мав, що поки він робить креслення шлюзів Панамського каналу (а саме Ейфелю першому доручили спорудження цього об'єкту), виділені на будівництво кошти ідуть... на хабарі чиновникам.

Фото з архіву «Голосу України».

А ще про Гюстава Ейфеля казали, що, як справжній француз, він був галантним і часто закохувався. Подейкували навіть, що біля його смертного одра зібралося 25 його дітей!

Може, це й правда, а може, вигадки заздрісників. Але безперечно: своє життя він прожив не марно.

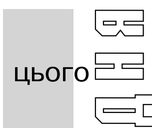
Наталя ФІЛІПЧУК.

КУРІНЬ

СУБОТА, 15 ГРУДНЯ 2007 ■ №№ 236-237 (4236-4237)

16 грудня **в Україні мінлива хмарність, без істотних опадів. На дорогах місцями ожеледиця. Вітер північно-східний, північний, 5—10 м/с. Температура вночі 3—8° морозу, на півночі та сході подекуди 10—13° морозу, вдень 0—5° морозу.**

15 ГРУДНЯ

■ *1583. У Львові помер Іван Федоров (Іван Москвитин), засновник книгодрукування в Україні та Росії. Серед виданого ним — Острозька Біблія, на якій нині складає присягу Президент України.*

■ *1842. Народився хімік Микола Бунге. Зробив великий вклад у розвиток цукрової промисловості України, ініціював створення в Києві політехнічного інституту.*

■ *1907. Народився бразильський архітектор світової слави Оскар Німейєр.*

■ *1917. В УНР затверджено форму українських грошових знаків і схвалено законопроект про Український державний банк.*

■ *1932. В СРСР ухвалено постанову про припинення українізації на Кубані, Далекому Сході та інших місцях компактного проживання українців.*

Карикатура стирає кордони

II премія

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

8 грудня в румунському місті Бреїла відбулося відкриття II Міжнародного салону карикатур. 130 авторів із 27 країн, від Китаю до Бразилії, від Фінляндії до Греції, надіслали на конкурс більш як 400 малюнків. Цього року організатори змагання запропонували художникам дві теми — вільну і тему про Бреїлу.

Бреїла — багатоетнічна румунська провінція, де мирно живуть болгари, греки, вірмени, італійці, євреї, татари, цигани, турки і липовани — етнічна група російських старообрядників, які в кінці XVII — на початку XVIII століть після церковних реформ у Росії переселилися до Молдови й на Буковину.

III премія

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

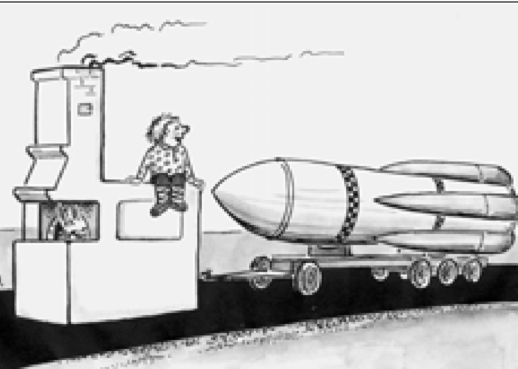

Українські карикатуристи **Володимир Казаневський та Олексій Кустовський** сповна відчули на собі гостинність і тепло інтернаціональної Бреїли. Вони стали призерами конкурсу карикатур і були люб'язно запрошені як почесні гості на церемонію нагородження. Густий туман у столиці Бреїли на березі Дунаю було блискавично розвіяно усмішками та обіймами румунських колег-художників, а традиційно чудово приготовлений дунайський короп, мамалига й українська горілка з перцем остаточно стерли всі державні кордони.

Залишається тільки додати, що це не перший дубль українських карикатуристів. Навесні цього року **Володимир Казаневський та Олексій Кустовський одержали, відповідно, першу і другу премії на першому міжнародному конкурсі карикатур в Анкарі (Туреччина), присвяченому зовсім не веселій темі депортації черкесів під час військової експансії Російської імперії (друга половина XVIII століття).**

***На знімку:* Олексій Кустовський, директор центру культури міста Бреїла Марія Пушкасіу та Володимир Казаневський.**

■ ДОШКА ПОШАНИ

ПДВ на БТРі

Рінат Ахметов (відповідаючи на запитання, чи не хоче він після ордена для Бориса Колеснікова одержати від Президента Ющенка БТР, на якому Юрій Луценко штурмував його офіс):

— Якщо пан Луценко хоче таке повторити, то бажано, щоб він не присилав когось, а сам сидів за кермом БТРа. Тоді це буде дорогий фільм, на демонстрації якого Україна зможе добре заробити.

Від чергового:

— А таки заробить! І ми навіть знаємо, хто заробить на тому, що вона заробить!..

Дві сторони однієї медалі

Геннадій Москаль, блок «НУ—НС»:

— Однією медаллю, «За звільнення МНС», треба нагородити Нестора Шуфрича, а другою, «За звільнення МВС», — Василя Цушка. Ми хочемо, щоб усі, нарешті, зрозуміли абсурдність відзнак, проведених Секретаріатом...

Від чергового:

— Ми так і не зрозуміли, за яку медаль ви ратуєте: «За звільнення Кабміну» чи «За звільнення Секретаріату»?!

Як він його хоче

Святослав Піскун, колишній Генеральний прокурор (про кандидатуру на посаду Генпрокурора):

— Шкода, що Луценко мене не хоче. Я думав, він мене запропонує...

Від чергового:

— Заспокойтеся, по всьому видно, він вас дуже хоче! Просто підбирає підходящий вид транспорту, щоб до вас під'їхати!..

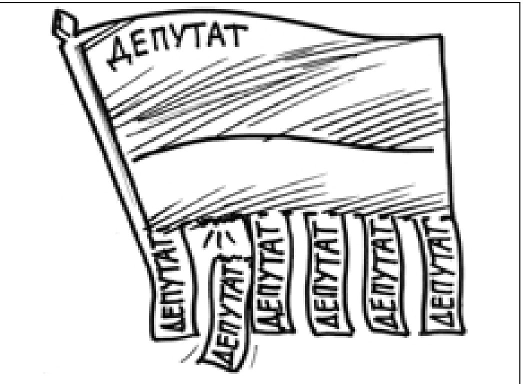
Тому що демократичні!

Михайло Чечетов, Партія регіонів:

— Тому що ми демократичні люди.., тому що сенс демократії не в тому, щоб дорватися і все собі забрати.

Від чергового:

— Ну звісно, треба ж іще подбати про родичів і близьких, про секретарок врешті...

Хто відповідає за полив

Юрій Єхануров (про Юлію Тимошенко):

— Віце-прем'єри... Основна їхня самостійна робота — вони можуть узяти грядочку квітів у дворі Кабміну, і вона дозволить їм поливати. Вона розпише їм графіки, і вони поливатимуть. Нічим іншим вони не займатимуться.

Від чергового:

— Яка грядочка?!. Які квіти?!. У Кабміні буде одна біла троянда! І всі намагатимуться її поливати... До речі, ви не виняток.

Компромісом під диктат

Віктор Янукович:

— Право сильного домінує над принципами політичного компромісу й ідеологічного розуміння, а політичний диктат — це головний фактор правового нігілізму й казарменої демократії.

Від чергового:

— Ну, Ганя, ну, понаписувала!.. А простіше не можна було: «В пику хочеш?!»? Чи хоча б компроміс під самий диктат! Я правильно кажу?..

Природолюб

Леонід Черновецький, міський голова Києва:

— Я вже років десять фотографував природу, я дуже добре її відчуваю.

Від чергового:

— Іншими словами, природа на вашому фото просто відпочиває...

Обросли

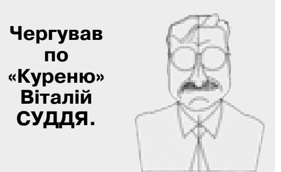
Микола Азаров, перший віце-прем'єр, міністр фінансів:

— Незважаючи на провал приватизації, ми спокійно закінчуємо рік, можна навіть сказати, «з жирком».

Від чергового:

— Та не з жирком, а з целюлітом!

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5 грн. та 3 грн. для підприємств і організацій — 15 грн. на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 4280

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків

Зам. 9-1-199

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

